

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

OLGICA IN MI

ŠOLSKO GLASILO OŠ OLGE MEGLIČ | letnik XI, številka 1, februar 2024 | ISSN 2385-9369

OLGICA IN MI

Letnik XI, Številka 1

Odgovorna urednica: Helena OCVIRK

Urednik: Vojko JURGEC

Uredništvo: Aljaž ALIČ, Nuša ARNUŠ,
Eva CVETKO, Ema GANZER, Tisa Julija
GOLOB, Živa GRDIŠA, Neja FLADUNG,
Tjaša KRAJNC, Maja MAGDIČ,
Mina MAHORIČ, Tina MAJNIK, Vita
MESAREC, Tiana MLAKAR, Eva
RITONJA, Zara RIŽNAR, Gaja UREK, Zara
VIDOVIČ, Brin Svit VUK

Mentorja: Vojko JURGEC, Daniela
ŠTUMBERGER

Lektorica: Daniela ŠTUMBERGER

Likovni sodelavki: Simona TRUNTIČ,
Doroteja ŠIROVNIK

Fotografije: arhiv OŠ Olge Meglič

Oblikovanje: Peter MAJCEN,
Vojko JURGEC

Priprava za tisk: Peter MAJCEN

Naslovnica: Blaž ZELENIK, 9. b

Tisk: KELNERIČ ALEKSANDER, s. p.

Naklada: 330 izvodov

ISSN 2385-9369 (tiskana izdaja)

ISSN 2463-9605 (spletna izdaja)

Izdala:

OŠ OLGE MEGLIČ PTUJ

Prešernova 31

2250 Ptuj

Tel.: 02 749 20 10

Faks: 02 749 20 11

e-pošta: group1.osmbom@
guest.arnes.si

Spletna stran: www.olgica.si

Facebook: [www.facebook.com/
olgica.ptuj](http://www.facebook.com/olgica.ptuj)

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

Prispevke zbiramo na:
olski.novinarji@olgica.si

Drage bralke in bralci.

S ponosom vam predstavljamo 21. številko šolskega glasila »Olgica in mi«, v kateri vas čaka pestro in zanimivo branje o življenju in delu na naši šoli ter izven nje. V tej številki boste lahko našli fotografije in opise številnih obogatitvenih dejavnosti, dogodkov, dosežkov in rezultatov naših učencev, ki so zaznamovala prvo polletje tega šolskega leta.

Že 21. številka pa prinaša tudi dve novi rubriki. Odlični uspehi, ki jih naši Olgičarji dosegate izven šole, so zbrani v »Olgica tekmuje izven šole«, medtem ko boste v rubriki »Olgica razstavlja« predstavljeni naši mladi umetniki, ki svoja dela razstavljate v šolski galeriji ob likovni učilnici.

Šolski novinarji so svoje delo odlično opravili, postali so pravi mali detektivi, ki so z vnemo raziskovali, odkrivali in skrbno zabeležili vse pomembne dogodke. S svojo predanostjo, ustvarjalnostjo in trdom so dokazali, da so pravi nosilci novinarskega duha. Hvala tudi mentorjem, ki so mlade novinarje pri tem usmerjali in spodbujali.

Posebna zahvala gre uredniku in članom uredniškega odbora, ki že 10 let vztrajajo in ustvarjajo šolsko glasilo »Olgica in mi« ter na ta način predstavljajo naše pestro in uspešno šolsko okolje. Njihova neutrudna prizadevanja so obogatila našo šolsko skupnost in prispevala k oblikovanju bogate zgodovine naše šole.

Želim vam prijetno branje in čudovite zimske počitnice!

Helena Ocvirk, ravnateljica

PRVI ŠOLSKI DAN

Eva Ritonja, 9. b

Po sproščujočih, dvomesečnih počitnicah smo tudi Olgičarji v petek, 1. septembra 2023, ponovno sedli v šolske klopi.

Učenci od 2. do 9. razreda smo se zbrali ob 8.20 v šolski telovadnici, kjer nas je najprej nagovorila ga. ravnateljica, ki nam je vsem izrekla toplo dobrodošlico, še posebej nam – devetošolcem, ki se bomo ob koncu tega šolskega leta poslovili od Olgice. Po kratkem pozdravu je predala besedo g. Tomislavu Slediču, pomočniku komandirja Policijske postaje Ptuj, ki nam je podal nekaj zelo pomembnih informacij. Opomnil nas je na varno vedenje v prometu in izpostavil nekatere "skrite" nevarnosti oz. pasti, ki lahko prežijo na nas. Vsem skupaj nam je zaželel še uspešno novo šolsko leto.

Zatem je ga. ravnateljica predstavila naše razrednike, s katerimi smo se odpravili v matične učilnice. Kot vsako šolsko leto smo tudi letos prvi dan

dobili urnike in izvedeli vse potrebno za uspešen začetek šolskega leta. V učilnicah smo imeli tudi malico.

Nekoliko kasneje, in sicer ob 9.30, so se v telovadnici zbrali „novopečeni“ Olgičarji, oziroma naši prvošolčki in njihovi starši. Po uvodnem nagovoru ge. ravnateljice je vse prisotne nagovorila tudi županja Mestne občine Ptuj, ki je učencem zaželela čudovito in uspešno šolsko leto. Vsakemu prvošolčku je podarila knjižico Neže Maurer „Ti si moje srce“ z zelo zanimivim posvetilom. Nato so si z zanimanjem ogledali lutkovno predstavo „Pod medvedovim dežnikom“, ki so jo zanje zagrli naši učenci pod mentorstvom učiteljice Simone Jakomini.

Učenci so se nato s svojimi učiteljicami odpravili v učilnici, starši pa so počakali v telovadnici, kjer jih je najprej nagovoril vodja medobčinskega redarstva, g. Robert Brkič, ki je spregovoril o varnosti v cestnem prometu, nato pa še ga. Liljana Klemenčič iz Knjižnice Ivana Potrča, ki je spregovorila o pomembnosti bra-

nja. Na koncu je starše nagovorila še ga. ravnateljica, ki jim je podala nekatere najpomembnejše informacije. Ob koncu prvega šolskega dne smo se vsi veselili in polni novih izkušenj odpravili domov.

JUMICAR

Gaja Urek, 9. a

V četrtek, 7. septembra 2023, so imeli četrtošolci prvi tehniški dan, v okviru katerega so izvedli delavnice Jumicar. Program Jumicar je izobraževalni program preventivne vzgoje otrok v cestnem prometu, namenjen pa je učencem druge triade osnovne šole. Na tej predstavitvi so se lahko naši učenci preizkusili v vlogi voznikov. S pomočjo te svoje vloge so spoznavali varno šolsko pot, ponovili pravila, ki veljajo v prometu, in se učili, kako se soočiti z nepričakovanimi situacijami v samem prometu. Preden so se otroci preizkusili kot šoferji, so prisluhnili predavanju o varnosti v prometu. Ko so teorijo že obvladali, je sledil najrazburljivejši, najbolj pričakovan del tehniškega dne, saj so sedli v avtomobilčke in se zapeljali po poligonu. Tehniški dan so zaključili polni novega znanja in veselili te nove izkušnje.

IGRIVA KOŠARKA

Tina Majnik, Tjaša Krajnc, 7. a

V torek, 12. septembra 2023, je na naši šoli v izvedbi KK Ptuj in KZS potekala Igriva košarka za mlajše učence, in sicer od 1. do 3. razreda. Košarko so našim najmlajšim pomagali približati s pomočjo predstavn-

kov naše šolske košarkarske ekipe. Predstavniki KZS so naše Olgičarje obiskali z maskoto slovenske košarkarske reprezentance, Lipkom. Najprej jih je Lipko pozdravil, nato so skupaj začeli z aktivnostmi na poligonih, kjer so si spretno podajali žogo, jo kotalili in metali na koš. Namen Igrive košarke je, da otroci različnih stopenj znanja uživajo in se zabavajo ob igranju košarke. Po končani predstavitvi so se učenci, glede na želje seveda, lahko včlanili v Košarkarski klub.

OGLED ULICE OBRTI NA 55. MEDNARODNEM SEJMU OBRTI IN PODJETNOSTI V CELJU

Eva Ritonja, 9. b

V sklopu poklicne orientacije so nam iz Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije ponudili brezplačne vstopnice in prevoz za ogled Ulice obrti na 55. Mednarodnem sejmu

obrti in podjetnosti v Celju. Tako smo se mi, devetošolci, v sredo, 13. septembra 2023, odpravili v Celje, kjer smo obiskali t. i. MOS. Zjutraj ob 7.45 smo se zbrali na parkirišču pod gradom, nato pa se z avtobusom odpravili proti Celju. Vožnja je trajala približno 45 minut, tako da smo kar hitro prispeli do našega cilja.

Takoj na vhodu smo dobili liste, na katerih je bila vstopnica s QR kodo, s katero smo lahko vstopili na sejmsko prizorišče. Tako smo se najprej odpravili v zgornje nadstropje dvorane L, kjer so bile postavljene stojnice s številnimi dijaki, ki so predstavljali vsak svoj poklic. Dobili smo tudi delovne liste z vprašanji, na katera smo morali odgovoriti, tako da nam ni zmanjkalo dela. Najprej smo se razdelili v manjše skupine in tako krožili po Ulici obrti. Pridobivali smo različne informacije – glede na interes posameznika. Zatem smo z ogledom sejma lahko nadaljevali sami. Odpravili smo se tudi v pritličje, kjer so predstavljali različna podjetja ... Sprehodili pa smo se tudi po drugih halah, vendar smo morali paziti, da ne bi zašli, saj je bil ta sejem večji kot smo pričakovali. Med samim ogledom poklicev smo imeli na voljo veliko zanimivih dejavnosti, npr. lahko smo igrali igro, kjer smo ločevali odpadke, za nagrado pa dobili markerje, drugi so nam dali balone, nekateri kulije, zemljevide ipd. Na voljo smo imeli tudi nekaj prostega časa, tako da smo se lahko okrepčali z malico ali

si kupili kakšen sok ali sladkarijo, saj so jih tam prodajali skoraj na vsakem vogalu. Zanimiv obisk sejma je kar prehitro minil in tako smo se ob 12.50 zbrali ter skupaj odšli do avtobusa, ki nas je pripeljal nazaj na Ptuj. Pod grad smo prispeli okrog 14. ure in se polni novega znanja ter novih izkušenj odpravili domov.

TEHNIŠKI DAN ZA ČETROŠOLCE – VARNO V PROMETU

Zara Rižnar in Živa Grdiša, 7. a

V torek, 19. septembra 2023, so se četrtošolci odpravili na sedež šole vožnje Prednost, kjer so se udeležili raznoraznih aktivnosti povezanih s prometom. Učenci so se najprej preizkusili v spretnostnem poligonu s skiroji, zatem pa so ponovili še pomen prometnih znakov in varnosti v prometu. Preizkusili so se lahko tudi v hitrostnem zlaganju semaforja, metali so obročke ... Na dogodku so sodelovali tudi policisti in mestno redarstvo, ki so našim Olgičarjem predstavili, na kaj morajo biti pozorni, da bodo varni v prometu, pozdravila pa jih je tudi županja MO Ptuj, Nuška Gajšek. Ogledali so si policijska oblačila in opremo, kar so lahko tudi preizkusili in oblekli. Nazadnje so si ogledali še predstavo Prometna vila. Za konec so dobili še zasluženo malico in se odpravili proti šoli.

PLAVALNI TEČAJ ZA DRUGOŠOLCE

Eva Ritonja, 9. b

Tudi letos so se naši drugošolci udeležili plavalnega tečaja, ki je tako kot vsako leto potekal v Termah Ptuj. Tečaj je potekal v tednu od 18. do 22. septembra 2023. Učenci so se skupaj z učiteljicami do Term odpravili kar peš po kosilu, s plavanjem so zaključili ob 14.00, v šolo pa so se vrnili do 14.30.

Učenci so v Termah spoznali določena pravila, ki so se jih morali držati, da so se lahko naučili plavati ali le utrdili in nadgradili že doseženo znanje plavanja.

Prvi dan so se najprej prilagajali na vodo in testirali znanje plavanja, nato pa so pričeli spoznavati različne tehnike plavanja. Te so pridno vadili tudi vse preostale dni. Še posebej jim je bilo všeč, da so se lahko vsak dan za konec sprostili, saj so se kopali v masažnih bazenih. Zadnji dan, torej v petek, so imeli ocenjevanje plavanja in plavalne igre.

Učenci so povedali, da so se veliko naučili oz. nadgradili znanje o plavanju, kar je pa najpomembnejše, imeli so se "super" in zelo so uživali v vodi. Nekateri so se naučili plavati žabico v pravilni plavalni tehniki, drugi so premagali strah pred potapljanjem, tretji pa so se že učili plavati kravl.

Vsi učenci pa so s tega tečaja odšli z veliko boljšim znanjem plavanja.

ULICE OTROKOM

Tina Majnik in Tjaša Krajnc, 7. a

Letos so se ponovno učenci Olgice v okviru Evropskega tedna mobilnosti udeležili dogodka Ulice Otrokom. V četrtek 21. septembra 2023, je Murkova ulica zaživela z našimi učenci od 1. do 3. razreda. Dogodek je potekal med 9. in 12. uro dopoldan.

Preden so se naši najmlajši odpravili pred gledališče, so se najprej v razredih pogovorili o Evropskem tednu mobilnosti in kaj to sploh pomeni. Na ulici je bilo videti veliko ustvarjalnosti in športnih aktivnosti, kot sta risanje s kredami in preskakovanje ovir.

Učenci so bili navdušeni nad vsemi dejavnostmi, ki so jih počeli, najbolj pa jim je bilo všeč risanje s kredami. Povedali so tudi, da bi dogodek z veseljem ponovili.

TEDEN OTROKA – PROJEKTNI TEDEN NA OLGICI

Gaja Urek, Tisa Julija Golob, 9. a

V tednu od 2. do 8. oktobra 2023 je po vsej Sloveniji potekal Teden otroka s sloganom „Zakaj in zatoji radovednosti“.

Olgicarji smo ta teden obeležili na poseben način, in sicer smo namesto puka načrtovane dneve dejavnosti povezali v projektni teden. Tako smo med seboj povezali naravoslovni, tehniški, športni in kulturni dan. V ponedeljek smo se v sklopu pouka pogovarjali o Tednu otroka, iskali odgovore na radovedna vprašanja, razglabljali o obveznostih in pravicah otrok ...

O posameznih dejavnostih pa podrobneje v nadaljevanju ...

NARAVOSLOVNI DAN

Gaja Urek in Tisa Julija Golob, 9. a

V torek, 3. oktobra 2023, smo šesto, sedmo in devetošolci imeli naravoslovni dan. Osmošolci so ta dan izvedli v okviru jezikovne ekskurzije v London.

Tako so šestošolci preživeli dan v kreativnih delavnicah krožnega gospodarstva. V okviru projekta »StudiKroG« so s predstavniki ZRS Bistra spoznavali pomen varovanja naravnih virov na izkustveni način: skozi daljšo uporabo predmetov, spoznali so ponovno uporabo, dizajn odpadkov na ravni kreativne izdelave novih izdelkov iz zavrženega ali rabljenega materiala in recikliranje ter ugotavljali, kako razvijamo pravičen odnos do sodobnih problemov varovanja okolja.

Sedmošolci so se odpravili v park Turnišče, kjer so opisovali in risali značilnosti terena, zgodovino parka Turnišče (kulturna dediščina), se urili v orientiranju v naravi s pomo-

čjo kompasa, prepoznavali drevesa in grme ter s tem razvijali pozitiven odnos do narave.

Devetošolci pa smo se s svojima razrednikoma zbrali na šolskem dvorišču ob 8.20. Najprej smo si razdelili malico in učne liste, s pomočjo katerih smo raziskovali naše mesto Ptuj, nato pa se podali na pustolovščino.

Naša prva destinacija je bil Sončni park, kjer smo opazovali tok Drave in rastlinstvo na njenih bregovih. Ugotavljali smo, v katero smer teče reka Drava in na katerem bregu reke stoji naša šola. Svojo pot smo nadaljevali proti Panorami. Tam smo opazovali terase na hribu in ugotavljali, kam se širi naše mesto, nato pa si privoščili še odmor za malico. Prav tako smo tam videli ostanke arheološkega parka. S Panorame smo se spustili na parkirišče pod gradom, od koder smo opazovali grajski grič ter njegove lastnosti. Zatem smo se podali do bivše šole Ljudevita Pivka, kjer smo napravili kratek postanek. Ponovno smo opazovali okolico, nato pa se napotili po Tihi poti, proti parku Ljudski vrt. Mimo ribnika smo se podali po trim stezi in si ogledali Lokijev doživljajski park, za katerega sva zgodbico in maskoto ustvarili midve, Tisa Julija in Gaja. V parku smo opazovali vrste dreves, med drugim pravi kostanj, gaber, hrast, bukev in jesen.

Med pohodom smo marljivo reševali delovne liste s skrbno pripravljenimi vprašanji o razglednih točkah in njihovi okolici. Ko smo zaključili z raziskovanjem in pregledali delovne liste, smo se podali nazaj proti šoli, kjer smo zaključili dan dejavnosti.

JEZIKOVNA EKSKURZIJA V LONDON ZA OSMOŠOLCE

Pia Peršuh, 8. b

V torek, 3. oktobra 2023, je končno prišel dan, ki smo ga vsi osmošolci tako nestrpno pričakovali. Najbrž bi lahko rekla, da je ekskurzija v London ena najboljših stvari, ki se ti zgodi med osnovnošolskim šolanjem.

V torek okrog 3. ure zjutraj smo se tako dobili na parkirišču pod gradom, kjer so nas že čakali naša razrednika, Vojko Jurgec in Doroteja Širovnik, učiteljica Ksenija Kovačič Žižek ter naš vodič, ki je tudi direktor agencije LTA, Željko Šalabalija. V prtljažnik avtobusa smo oddali prtljago, preverili, če imamo potovalne dokumente, se poslovili od staršev in naše potovanje se je začelo.

Še preden smo se zavedeli, da se je začelo zares, smo že prispeli do letališča v Benetkah, kjer smo opravili potrebne letališke preglede, vmes tudi pomalicali, saj je bila za nami res dolga vožnja. Zatem smo se vkrkali na letalo. Večina učencev je bila prvič na letalu, zato je bil polet za nekatere tudi malo »stresen«. Pa ne za dolgo, saj ko je letalo vzletelo, so vsi strahovi hitro izpuhteli. Let je bil odličen in kmalu smo stopili na londonska tla. Na letališču nam je g. Željko povedal nekaj pomembnih informacij o našem potovanju – od podzemne železnice do vedenja v prometu. Z vlakom smo se odpeljali do našega hotela, kjer smo odložili prtljago, nato pa se z nadzemno železnico odpravili do postaje Victoria ter s podzemno do postaje South Kensington. Moram reči, da je bilo potovanje po Londonu precej zabavno, saj je bila vožnja s podzemno železnico za nas nekaj novega. S postaje smo se odpravili do prvega od dveh muzejev, ki sta bila prvi dan na seznamu, in sicer Natural History Museum. Muzej je ogromen

in zelo zanimiv, dobili pa smo tudi različne naloge, ki smo jih morali opraviti. Sledil je še obisk Science Museum, ki pa je bil nekoliko krajši, saj je tudi sam muzej manjši. Po mestu smo se nato sprehodili skozi elitno četrt in si ogledali Royal Albert Hall in Albertov spomenik. Sledil je čas za zasluženno večerjo, ki smo jo imeli v angleškem pubu z imenom Belushi's. Hrana je bila odlična. S polnimi želodčki smo si za konec ogledali slavni Tower Bridge v večernih lučkah. S podzemno smo se nato odpravili v hotel, kjer smo v trenutku »popadali« v postelje in si nabrali potrebnih novih moči za naslednji dan.

Naslednje jutro smo vstali z velikim veseljem in pričakanji. Seveda smo najprej zajtrkovali v hotelu, kjer smo imeli na voljo tudi tradicionalni angleški zajtrk. Prva postaja drugega dne je bila Buckinghamska palača, kjer smo si ogledali menjava straže. Ta dan nas je spremljal »angleški« vodič Rob, ki pravzaprav prihaja iz Irske. Za nas je pripravil zanimivo igro raziskovanja kraljevega Londona »Bingo«, ki smo jo reševali tekom celega dne. Z njim smo še dodatno urili našo angleščino. Po menjavi straže smo se sprehodili do trga Trafalgar Square, tam pa zavili v National Gallery. Galerija je resnično čudovita in videli smo nekaj izjemno znanih slik, med drugim Van Goghove Sončnice. Naslednja postojanka je bila Covent Garden, ki je zelo velika tržnica, kjer se zmeraj kaj dogaja. Tam smo si kupili kosilo in si ogledali tamkajšnje trgovinice. Zanimivo je, da je kljub velikosti, ogromnemu številu ljudi in majhnemu številu košev za smeti London izjemno čisto mesto. Seveda ne moreš iz Londona, ne da bi se slikal z znamenitimi telefonskimi govornicami in to smo tudi storili. Nato smo se ustavili ob Houses of Parliament in si ogledali Elizabeth Tower, v katerem je slavni zvon po imenu Big Ben. Bil je kot iz pravljice. Dru-

gi dan nas je čakal tudi ogled London Eye, s katerega smo videli, kako ogromen je London s ptičje perspektive. Po dolgem dnevu, polnem hoje, smo se veselili večerje. Tokrat smo večerjali v slavni piceriji Pizza Hut, kjer so bile pice zelo okusne. Zraven pice smo lahko izbrali tudi različne solate. Ko smo se najedli, je sledil sprehod po kitajski četrti China Town do Leicester Squarea, kjer smo imeli nekaj časa, da smo se sami sprehodili naokrog in si vse ogledali. S podzemno smo se pozno zvečer vrnili v hotel in spet padli v postelje, saj smo prehodili rekordno število korakov.

Po obilnem zajtrku smo tretji dan najprej zavili do slavnega trga Piccadilly Circus in se mimo ogromno trgovin sprehodili do Regent Street, kjer smo zavili v eno največjih trgovin z igračami Hamleys. Ta trgovina so res sanje vsakega otroka, saj tam najdeš vse vrste igračk za vse starosti – od najmlajših pa do najstnikov. Po obisku trgovine smo se ustavili na železnici King's Cross, ki je znana po peronu 9 $\frac{3}{4}$ iz Harryja Potterja. Tam smo imeli nekaj časa, da si kupimo kaj za pod zob. Sledila je »glavna atrakcija« dneva in to je bil obisk muzeja voščenih lutk Madame Tussauds. V muzeju je bilo prav posebno ozračje, saj si že ob vstopu

dobil občutek, kot da si med samimi slavnimi osebami. Fotografirali smo se s številnimi zvezdniki, sprehodili pa smo se tudi skozi hišo strahov, ki je nova pridobitev muzeja. Odlična je bila vožnja s »taksiji«, ki so nas popeljali skozi zgodovino Londona. Na koncu pa smo si ogledali še zabaven film v 4D tehniki. Sledil je obisk alternativnega dela Londona, imenovanega Camden Town, kjer smo lahko nakupili spominke. Tam smo zavili v angleški pub The Ice Wharf, kjer smo imeli večerjo, ki je bila res odlična. Vrhunec dneva nas je čakal po večerji, saj je sledil ogled slavnega muzikala »Grease«, ki nas je vse zares navdušil. Utrujeni po dolgem dnevu smo se zelo pozno odpravili v hotel na zasluženi počitek.

Na žalost je prehitro prišel dan, ki smo ga najmanj pričakovali in to je bil naš zadnji dan, ko nas je čakal odhod domov. Po zajtrku smo dan začeli v Cityju, to je območje ogromnih stolpnic in poslovnih kompleksov, znanem tudi kot finančni center Londona. Pot nas je nato vodila v Greenwich, kjer smo se skozi park sprehodili na vrh hriba do observatorija. Tam smo si ogledali poldnevnik, ki deli Zemljo na vzhodno in zahodno poloblo. Lahko bi rekli, da smo bili na »robu« sveta. Po obveznem fotografranju smo se sprehodili

do ladje Cutty Sark, nato pa se z ladjico popeljali po reki Temzi in tako lahko opazovali še več prelepih delov Londona. Z ladjico smo se zapeljali tudi pod slavnim Tower Bridgeom, ki od blizu zgleda fantastično. Po izkrcanju smo se sprehodili še do Towra in naredili »obvezno« skupno fotografijo pred Tower Bridgeom. Na postaji Victoria smo imeli koso, nato pa je na žalost že napočil čas za vrnitev v hotel, kjer smo prevzeli našo prtljago in se odpravili do letališča. Po opravljenih pregledih smo še nekoliko počakali na let, ki je rahlo zamujal, nato pa se vkrcali na letalo. Let do Italije je bil zabaven. Po pristanku pa nas je že čakal avtobus in utrujeni smo se odpravili proti Ptuj. Nekaj pred četrto uro zjutraj smo prispeli domov – polni prečudovitih spominov in resnično lepih doživetij.

Vedno sem razmišljala, kako bo, ko bom pisala članek o tem, kako smo se imeli v Londonu. Sedaj lahko z gotovostjo trdim, da je ta ekskurzija nekaj nepozabnega. Ne samo, da smo videli in izkusili to izjemno vlemesto, ampak smo se hkrati zblížali drug z drugim. Res lahko rečem v imenu vseh, da smo izjemno hvaležni za to doživetje, ki ga ne bomo nikoli pozabili!

TEHNIŠKI DAN

Gaja Urek in Tisa Julija Golob, 9. a

V sredo, 4. oktobra, smo imeli tehniški dan. Šesto in sedmošolci ter njihovi razredniki so si v sklopu Tedna kulturne dediščine ogledali video »Po znanje na podeželje«, v katerem so predstavljeni poklici in mojstri domače obrti. Nato so izdelali plakate in raziskovali, katere igre so igrali nekoč ter katera igrala so pri tem uporabljali. Sledile so delavnice, kjer so učenci izdelovali različne igre in igrala, kot so: lesena igrala za metanje obročkov vključno s petimi obročki za vsako igralo, Mlin z žetoni, križec in krožec z žetoni in mošnjičkom, lesene hodulje in smuči ... Ob izdelavi so se učenci zelo zabavali.

Za nas, devetošolce, je bil to že drugi tehniški dan. Ker smo pred zelo pomembnimi življenjskimi odločitvami, smo si v sklopu poklicne orientacije ogledali Strojno akademijo in podjetje CNC Murko. Zbrali smo se ob 8.15 zjutraj, si razdelili malico, nato pa se peš odpravili proti Strojni akademiji in podjetju CNC Murko. Po daljšem sprehodu smo prispeli na naš cilj, kjer smo se razdelili v štiri skupine. Vsaki skupini so zaposleni v podjetju predstavili različno tehnologijo izdelave nekega izdelka. Predstavili so nam modeliranje, 3D tiskanje, CNC strojno obdelavo in laserski razrez. S pomočjo vseh štirih tehnologij si je vsak učenec lahko izdelal podstavek za pisarniški pribor s simbolom Strojne akademije, ki smo si ga potem lahko odnesli s seboj domov. Po zaključnih predstavitvah in izdelavi podstavkov smo se polni novega znanja odpravili nazaj proti šoli.

ŠPORTNI DAN

Gaja Urek in Tisa Julija Golob, 9. a

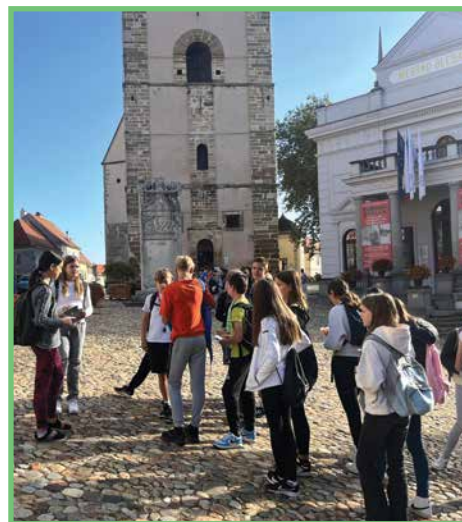
V četrtek, 5. oktobra 2023, smo v Tednu otroka imeli učenci od 6. do 9. razreda športni dan. Zjutraj smo se najprej zbrali v svojih matičnih učilnicah, kjer smo si s svojimi razredniki ogledali časovnico in organizacijo dneva. Skupaj je bilo za vse razrede pripravljenih šest postaj, na katerih smo se učenci izmenično po 25 minutah aktivnosti zamenjali. Na postajah smo uporabljali igre in igrala, ki so jih dan prej pripravili učenci v sklopu tehniškega dne. Postaje so bile v veliki telovadnici, kjer smo igrali odbojko, v mali telovadnici smo igrali igro Križec krožec na štafetni način, v gospodinj-ski učilnici, kjer smo se razgibali in zaplesali ob podlagi Just dance-a. V likovni učilnici so nas pričakale družabne igre na podlagi športnih nalog, in sicer: talni Človek ne jezi se, Vrzi kocko z različnimi razgibalnimi vajami in Športni monopoli. Nato smo se odpravili v atrij, kjer smo metali obročke na lesena igrala, igrali namizni tenis in zadevali lončke ter zelenica, kjer smo imeli prave štafetne igre, kot je hoja s hoduljami, smučanje z lesenimi smučmi, prenašanje žogice na mreži in še kaj. Ta športni dan nam je bil vsem zelo všeč.

KULTURNI DAN

Gaja Urek in Tisa Julija Golob, 9. a

V petek, 6. oktobra 2023, smo Olgicarji dejavnosti ob Tednu otroka zaključili s prvim kulturnim dnem.

Prvo šolsko uro smo se z razredniki dogovorili o poteku dneva, pripravili predstavitev o ptujskih znamenitostih (grad, Orfejev spomenik, Sončni park ...), nato pa se odpravili na malico. Učenci vseh treh razredov smo si med drugim ogledali Knjižnico Ivana Potrča in Potrčevo spominsko sobo. Odpravili smo se na kratek sprehod po Ptuj, medtem pa si ogledovali in izvajali svoje predstavitev ob različnih ptujskih znamenitostih ter posebnostih mesta. Devetošolci smo se odpravili tudi v Minoritski samostan, kjer so nam predstavili in smo si lahko ogledali tamkajšnjo knjižnico ter samostan.

Po končanem dnevu dejavnosti je sledila evalvacija dneva v matičnih učilnicah, kjer smo nato zaključili naš projektni teden in se polni novega znanja in novih izkušenj odpravili domov.

TEDEN OTROKA V RAZŠIRJENEM PROGRAMU

Šolski novinarji

Tudi v razširjenem programu so posebej obeležili teden otroka. V času Popoldanskih dogodivščin na so tako v letošnjem Tednu otroka izvajali najrazličnejše dejavnosti. Učiteljice so nam zaupale, da so bili učenci radovedni, veliko so spraševali, lotevali so se novih izzivov, bili

so iznajdljivi, potrpežljivi, kolegi-
alni, uspeli se tudi zelo umazati (in se
očistiti), veliko so se naučili in se ob
nem in predvsem zabavali. Lotili so
se najrazličnejših dejavnosti: izdelo-
vali so živalce iz kartona, se udeležili
glasbene ustvarjalnice, v kateri so se
ukvarjali s filmsko glasbo iz filma
Sreča na vrhovi, iz slanega testa so iz-
delovali svoj plastelin, nato pa izde-
lovali izdelke po lastni izbiri, slikali
so z mehurčki s pomočjo pihanja s
slamicami, lotili so se živalske joge
za koncentracijo in sprostitve, preiz-
kusili so se v tapkanju za izboljša-
nje obvladovanja čustev, spoznavali
so igre naših babic in dedkov, ter se
preizkusili v njih, ustvarili so stoj-
nico z domačo zelenjavo in sadjem,
se preizkusili v tehtanju in prodaji,
»šnofali« so med knjižnimi polička-
mi in se sprostili v popoldanskem
kinu, v katerem so si ogledali film
Sreča na vrhovi, ob katerem so si pri-
voščili tudi pokovko.

EKO TABOR ZA PRVOŠOLCE

Prvošolci z učiteljicami

Prvošolci smo se že drugi mesec
obiskovanja šole v ponedeljek, 9. ok-
tobra 2023, nasmejani in dobre vo-
lje ob 9. uri odpeljali z avtobusom v
ČŠOD Škorpilov, kjer nas je večina
prvič tri dni preživela brez staršev.
Že prvi dan smo se naučili pripraviti
in zakuriti ogenj, se dobro najedli,
si sami postlali postelje, nadgradi-
li odnose s teambuilding igrami,
se preizkusili v skupinskih igrah in

se v trdi temi z lučkami odpravili
gozdnim dogodivščinam naproti.
Kljub temu, da smo vsi načrtovali
nočne pustolovščine, nas je vse že
pred 21.30 premagal spanec.

Zjutraj, ko smo odprli očke, nas je na
Svetem Duhu na Ostrem Vrhju poz-
dravilo prekrasno jutro. Polni priča-
kovanj smo se odpravili na kmetijo,
ki je v lasti doma, kjer smo bili na-
meščeni. Pred jahanjem konjev smo
jih morali najprej pokrtačiti in pri-
praviti na ježo. Bilo je zelo zabavno,
saj smo mnogi to počeli prvič.

Da bomo uspešni v preživetju v nara-
vi, smo se naučili postaviti čisto pravi
bivak. Popoldanski čas smo namenili
ustvarjanju in domišljiji. Postali smo
mladi tehniki in ustvarili lesene ka-
zalke, ki nam bodo lepšale bralne
urice. Nismo pa pozabili na gozdne
škratke, ki smo jim zgradili hiške, da
ne bodo imeli težav v zimi. Ker smo
si z večerjo napolnili baterije, smo
se odpravili v Avstrijo in Avstrijem
"odtujili" štiri čisto ta prave jurčke. In
to v trdi temi. Pred sladkim spanjem
sta nas čakala še "pižama party" in
pravljičica za lahko noč.

Zadnji dan našega tabora se je pričel
pestro. Pred zajtrkom smo slekli po-
stelje, pospravili svoje stvari in pri-
pravili prtljago za odhod. Po zajtrku
sta sledili dve zanimivi dejavnosti.
Preizkusili smo se v lokostrelstvu in
premagovanju ovir v naravi. Preden
smo se odpravili proti domu, smo
se okrepčali še z zadnjim kosilom.
Z avtobusom smo se odpeljali proti
Ptuj, kjer so nas pričakali starši.
Na taboru smo uživali in pridobili
veliko novih izkušenj.

EKO TABOR ZA DRUGOŠOLCE

Drugošolci z učiteljicami

Tudi nas, drugošolce, je v oktobru
čakal eko tabor. V sredo, 11. oktobra
2023, smo tako pomahali staršem v
slovo in se odpeljali proti Svetemu
Duhu na Ostrem Vrhju. Vožnja je
bila mirna in prijetna. Po težko pri-
čakovani malici, smo se razdelili
v sobe. S skupnimi močmi nam je
uspelo obleči postelje. V popoldan-
skem času smo imeli štiri aktivno-
sti. Naučili smo se graditi bivake,
igrali igre Teambuildinga, opazovali
zvezde in zapisali taborniški dnev-
nik. Ali veste, kaj so mornarji mo-
rali znati, da so smeli opravljati svoj
poklic? Ali veste, katero ozvezdje je
krivo, da se jesensko listje obarva
rdeče? Ali je zvezda Severnica res
najsvetlejša zvezda?

Drugi dan tabora smo se preizkusili
v različnih dejavnostih. Dopoldne
smo iskali zaklad, do katerega smo
lahko prišli le s skupnimi močmi.
Podrobneje smo spoznavali gozd in
življenje v njem. Sedaj prepoznamo
vsaj pet vrst dreves in njihove plo-
dove. Po odličnem kosilu in počit-
ku smo se naučili, kako pripraviti
ognjišče in zakuriti ogenj. Naj vas
ne bo strah, tega ne bomo počeli
sami, lahko pa vas naučimo. Nato
smo odšli tudi na jaso, kjer smo se
preizkusili v vlogi vremenarja. Me-
rili smo temperaturo zraka in zemlje
v različnih okoliščinah. Znamo pa
tudi napovedati vreme, glede na to,
kakšni oblaki so na nebu. Zanimivo,
kajne? Ugotovili smo, da se nam bo
v naslednjih dneh približalo slabo

vreme, ampak ker smo bili pridni, smo tudi naslednje dopoldne uživali še v sončnih žarkih.

POHOD PO HALOŠKI PLANINSKI POTI

Aljaž Alič in Brin Svit Vuk, 7. c

V četrtek, 19. oktobra 2023, smo se vsi učenci naše šole v okviru športnega dne odpravili na pohod po Haloški planinski poti. Učenci od 1. do 8. razreda smo se zbrali ob 8.00 v matičnih učilnicah, devetošolci pa so se zaradi daljše poti na Donačko goro zbrali malo prej, ob 7.30. Dežurni učenci so najprej razdelili malico, učitelji pa so medtem preverili prisotnost učencev. Pogovorili smo se o vedenju v naravi, nato pa se odpravili na šolsko dvorišče, od koder smo krenili proti Zadružnem trgu, kjer so nas čakali avtobusi. Odpeljali smo se proti Halozam. Prvošolci in drugošolci so se odpravili na Borl preko Sv. Ane do Švabovega, kjer jih je ob 12.30 pričakal avtobus. Učen-

ci 3. in 4. razreda so se odpravili do Vidma in se povzpeli na Dravinjski Vrh. Pot so nadaljevali do podlehniške šole, od koder so se z avtobusom vrnili proti Ptuj. Petošolci in šestošolci so se zapeljali v Naraplje in se odpravili do Janškega Vrha, pot pa nadaljevali do Doklece, kjer je tudi njih pričakal avtobus. Sedmo in osmošolci smo se zapeljali do Podlehnik, natančneje do tamkajšnjega ribnika. Pot smo pričeli po cesti in nadaljevali do viničarskega muzeja, nato smo se vrnili po Macunovem bregu nazaj do Podlehnik, kjer smo se utrujeni odpravili na čakajoč avtobus. Devetošolci so svojo pot pričeli v Stari Grabi mimo Rudijevega doma, se povzpeli na Donačko goro in vrnili Stoperc, kjer jih je pričakal avtobus.

Učenci smo na športnem dnevu zelo uživali in se lepo imeli. Prijetno utrujeni in razigrani smo se vrnili domov.

VZPON NA DONAČKO GORO

Tisa Julija Golob, 9. a

V četrtek, 19. oktobra 2023, smo na šoli izvedli drugi športni dan. V sklopu tega so nižji razredi premagali del Haloške planinske poti, medtem ko smo se devetošolci odpravili na težko pričakovan vzpon na Donačko goro. Za začetek smo se zjutraj ob 7.30 zbrali na šolskem dvorišču in si tam razdelili malico. Nato smo se napotili čez most do Zadružnega trga, kjer nas je pričakal avtobus. Ta nas je po polurni vožnji odložil in začeli smo pešačiti proti Rudijevega domu, ki je zadnja postaja pod vrhom Donačke gore. Pot se je kar hitro začela vzpenjati in je večinoma potekala po gozdu, kjer smo lahko uživali v zvokih narave. Po okoli 40 minut hoje in eni vmesni postojanki smo prispeli do Rudijevega doma, kjer smo se lahko spočili in se dodobra okrepčali za zadnji vzpon proti vrhu. Po za nekatere prekratke odmoru smo pot nadaljevali v še strmejši hrib. Pot smo si krajšali s pogovorom in občasnim petjem. Kmalu smo olajšani zagledali kamnito tablo ob poti, ki je naznanjala zadnjo četrtino poti in se je izkazala tudi za najzahtevnejšo. Malo pod vrhom je začelo ostro in mrzlo pihati, a smo stisnili zobe in premagali teh zadnjih nekaj metrov do cilja. Tam smo ponovno naredili en daljši postanek, si po dvigu megle ogledali čudovito okolico, nato pa se podali na drugi del poti, in sicer smo se spustili v dolino, kjer nas je pričakal avtobus. Spust je seveda potekal veliko hitreje in lažje kot vzpon. Ko smo prišli do Rudijevega doma, smo napravili še en manjši postanek, nato pa se po drugi poti kot na začetku podali dokončno v dolino. Med potjo smo med drugim opazili tudi dva močera. Pohod smo zaključili precej izmučeni, zato smo se zadovoljni sesedli na avtobus, ki nas je po dolgem in zanimivem dnevu odpeljal nazaj proti Ptuj.

STARTUP VIKEND V ORMOŽU

Ajda Rojs, 8. b

V petek, 20. oktobra, in v soboto, 21. oktobra 2023, smo se učenci od 6. do 9. razreda, ki smo vključeni v Startup – podjetništvo mladih, odpravili z učiteljico Matejo Simonič in Tonjo Kolar proti Ormožu. V petek smo se ob 7.30 zbrali na železniški postaji. Proti Ormožu smo se z vlakom odpeljali ob 7.45. Ko smo prispeli v Ormož, smo imeli najprej v Mladinskem centru delavnice, ki sta jih vodili gospe Lidija in Mirjana iz ZRS Bistra Ptuj. Viharili smo naše možgane in razvijali naše poslovne ideje. Po zaključenih delavnicah smo odšli v hostel, kjer smo odložili svoje stvari in se odpravili na kosilo v OŠ Ormož. V šoli nas je sprejela ena od učiteljic in nas pospremila do jedilnice. Ko smo se najedli, smo se zbrali pred šolo in tam počakali še skupino učencev iz OŠ Ormož,

ki so nam predstavili mesto Ormož ter druge zanimivosti.. Razkazali so nam vse od mestnega trga, srednje šole, gradu, parka, vrtca, stadiona pa vse do vinogradov, kjer pridelujejo grozdje za njihovo znano vino. Učenci OŠ Ormož so se res potrudili in nam pripravili še kviz ter presenečenje. Po končanem ogledu mesta smo se napotili proti hostlu, kjer smo imeli eno uro prostega časa. V prostem času smo se namestili v svoje sobe in se malo spočili. Po počitku smo odšli do športnega parka Mestna graba, kjer smo lahko igrali košarko, nogomet, odbojko. Na voljo smo imeli tudi dva fitnesa na prostem. Igrišče smo zapustili ob sedmih zvečer. Nekaj učencev je z učiteljico Tonjo odšlo že prej, saj so šli pripravljat večerjo. Pričakala nas je okusna večerja, in sicer palačinke, čaj in namazi. Skozi ves dan nam je bilo na voljo tudi sadje in prigrizki. Ko smo se najedli, smo učiteljicama pomagali pospraviti kuhinjo in je-

dilnico. Večerji je sledilo tuširanje in priprava na spanje. Imeli smo še nekaj prostega časa in ob 22. uri je nastopil čas za spanje. Naslednje jutro smo se ob 7.30 zbudili in se uredili. Učiteljici sta nam pripravili zajtrk, in sicer umešana jajčka, kruh z različnimi namazi, čaj in sadje. Po zajtrku smo pospravili sobe in vse svoje stvari pospravili v nahrbtnike. Zapustili smo hostel in se odpravili proti gradu v Mladinski center, kjer nas je pričakala gospa Mirjana. Pričeli smo razvijati naše poslovne ideje. Svoje možgane smo viharili vse do 12.30, nato pa se odpravili proti železniški postaji. Vlak je z Železniške postaje Ormož odpeljal ob 13.13. Na Ptuj smo prispeli ob 13.35, ko so nas že čakali naši starši. Startup vikend smo preživeli zelo lepo, predvsem pa smo dobili veliko podjetniških idej, ki smo jih pred komisijo predstavili v mesecu novembru.

KOŠARKARSKI TABOR V KOPRIVNICI

Brin Svit Vuk, Nick Rakuš in Svit Vindiš, 7. c

V soboto, 21. oktobra 2023, smo se učenci 7. in 8. razreda odpravili na košarkarski kamp v Koprivnico. Zjutraj ob 7.00 smo se z avtobusom odpravili proti Koprivnici. Na tekmovalno smo odšli z učiteljem Dušanom Lubajem. Po približno dveh urah vožnje smo prispeli v hotel.

Morali smo pohiteti, saj nas je že čakala prva tekma, ki smo jo odigrali proti domačem klubu iz Koprivnice. Drugo tekmo smo igrali proti ekipi Carinthia iz Avstrije. V naši tretji tekmi pa smo se pomerili z ekipo Vas iz Madžarske. Po končanem prvem dnevu smo odšli na večerjo v bližnjo restavracijo, nato pa smo se v hotel, ki je bil precej oddaljen, odpravili kar peš. Po skoraj dveh urah hoje smo kar malo prepoteni prispeli do hotela. Ker smo v hotel prišli pozno, smo bili vsi zelo zaspani in utrujeni. Kljub veliko odigranim tekmam pa smo imeli tudi nekaj prostega časa, in sicer zjutraj pred in kasneje med tekmami. Prosti čas smo večinoma izkoristili za druženje. V nedeljo smo se zbudili ob 8. uri in odšli na zajtrk. Po zajtrku smo imeli še zadnjo tekmo proti Međimurju. Po tekmi smo odšli na kosilo nato pa smo se odpravili nazaj domov skupaj s starši. Bili smo zelo zadovoljni z našim uspehom, predvsem zato, ker smo bili edina ekipa, ki je zastopala šolo in ne košarkarskega kluba.

OLGICA 'MA TOP CUNJE

Šolski novinarji

Že nekaj časa smo na Olgici opazovali pozabljena oblačila, ki jih noben od učencev ni prišel iskat in so tako samevala v naši šolski pralnici. Za-

čeli smo razmišljati, da bi ta oblačila nekako spravili v obtok.

Učiteljice v Eko projektu Ne zavrzi oblek, ohrani planet! so staknile glave in dobile idejo, da bi te pozabljene reči lahko ponovno uporabili, s tem pa prispevali svoj delček v mozaiku k ohranjanju našega planeta. Tako je nastal second hand z naslovom Olgica 'ma top cunje.

Tako smo z učiteljicami pričeli razvrščati. Ločili smo reči na tiste, ki so še uporabne; kar ni več za uporabo pa smo dali na stran. Fantovska oblačila smo ločili od dekliških in jih zložili po številkah. Enako smo naredili z dekliškimi. Nato smo se lotili pregledovanja dežnikov, bido-

nov za vodo, copat, vrečk za športno opremo, ob vsem tem pa so se znašle tudi peresnice.

V torek, 24. oktobra 2023, torej na dan odprtja naše „stojnice“, smo vse reči odnesli v gospodinjstvo učilnice, ki smo jo najprej primerno jesensko okrasili, klopi smo uporabili za razstavni pult, kamor smo zložili oblačila, razstavili bidone ... Ko je bilo vse pripravljeno, smo samo še pričakali prve obiskovalce, saj je naša „stojnica“ odprla svoja vrata ob 13. uri. Kot je bilo pričakovano, so bili prvi obiskovalci naši učenci. Marsikdo od njih je našel svojo jopico ali pulover, spet drugi so našli primerno stvar zase ali za svojo sestrico, bratca. Mlajši učenci so prišli v spremstvu staršev ali starih staršev, našli kaj zanimivega in si v zameno za prostovoljni prispevek vzeli, kar so želeli.

Ponosni smo, da je naš second hand Olgica 'ma top cunje bil že prvič tako dobro obiskan. Glede na obisk in interes učencev ter staršev bo second hand odprt vsaj trikrat v šolskem letu.

SAJENJE MEDOVITIH RASTLIN

Čebelarji z Olgice

Ker smo na Olgici trajnostno naravnani, se trudimo ohraniti naravo takšno, kot je, tudi našim zanamcem. Ker vemo, da so ključne pri vsem tem čebele, smo v našem amfiteatru ustvarili gredo z medovitimi rastlinami. Naše sajenje smo izvedli v sre-

do, 25. oktobra. Seveda pa nam brez družbe AstraZenece to ne bi uspelo. Podjetje nam je namreč podarilo 90 medovitih rastlin. K temu so zaslužni naši učenci – čebelarji, ki so bili v lanskem letu med najboljšimi v državi. Da bi bil kotichek oprasovalcem prijaznejši, smo jim postavili še hotel.

VAJA EVAKUACIJE

Eva Ritonja, 9. b

V četrtek, 26. oktobra 2023, smo na naši šoli ob pomoči gasilcev Prosto-voljnega gasilskega društva Ptuj izvedli vajo evakuacije.

Kaj sploh je evakuacija? Je takojšen in hiter premik ljudi stran od grožnje ali dejanskega pojava nevarnosti. Torej to pomeni, če npr. šola zagori, je potres, ali so poplave, se sproži alarm in moramo vsi prisotni nemudoma zapustiti šolo. Vendar pri umiku ne smemo paničariti in povzročati nepotrebne drame. Zato občasno vadimo, da vidimo, kako evakuacija poteka v primeru, da bi se karkoli od tega res zgodilo.

Tretjo šolsko uro, natančneje ob 10.30, smo zaslišali 30-sekundni zvonec, ki je predstavljal znak za nevarnost, torej se je evakuacija začela. Učenci smo se v učilnicah postavili v vrsto in se z učiteljem, ki je učilnico zapustil zadnji, brez panike odpravili na šolsko travnato igrišče. Le-to je tudi zbirno mesto v primeru prave evakuacije. Tam smo se zbrali vsi učenci in vsi delavci šole.

Ko smo se vsi zbrali na igrišču, smo

se prešteli in število prisotnih javili naprej. Ugotovilo se je, da en učenec in učiteljica manjkata. Njuna naloga je bila, da se skrijeta nekje v šoli, gasilci, ki so prišli na pomoč, pa so ju morali poiskati in rešiti. Reševanje ni trajalo dolgo, saj so se gasilci potrudili in pogrešana hitro našli.

Evakuacijska vaja nam je uspela in tako smo se kmalu vrnili v učilnice ter nadaljevali s poukom.

RAZVIJANJE STAR-TUP IDEJ NA OLGICI

Tiana Mlakar, 9. b

V torek, 7. novembra 2023, smo Olgičarji, ki sodelujemo pri izzivu mladih podjetnikov pri uri Zmorem več, nadaljevali z razvijanjem podjetniške ideje. Obiskal nas je poseben gost, gospod Peter Ladič iz podjetja Intera, ki nam je dajal nasvete in nam pomagal pri razvijanju naše ideje. Pridobili smo veliko koristnih informacij, ki so nam pomagale pri zaključnem delu, tj. za pripravo na predstavitev podjetniške ideje. Gospodu Petru Ladiču se iskreno zahvaljujemo za njegovo pomoč in koristne nasvete.

PLANINSKI IZLET V NEZNANO

Planinci Olgice z mentorico

Naš letošnji prvi planinski pohod, ki smo ga izvedli v soboto, 11. novembra 2023, je bil do zadnjega skrivnost, kar je bilo še posebej razburljivo. Odpravili smo se na Pohorje: izpred Mariborske koče na Ruško kočo, nato pa smo osvojili Žigartov vrh, ki leži na 1346 m nadmorske višine in je najvišji vrh vzhodnega dela Pohorja. Posebej smo se veselili prvega snega letos – tudi to je bilo presenečenje, saj smo pričakovali le kakšno snežinko.

Družili smo se z mladimi planinci OŠ Grajena. Vzdušje na pohodu je bilo sproščeno in prijetno.

PREDSTAVITEV STARTUP IDEJ NA OLGICI

Tiana Mlakar, 9. b

V ponedeljek, 13. novembra 2023, smo Olgičarji predstavili svoje Start up ideje pred tričlansko komisijo, ki so jo sestavljale gospa ravnateljica, Helena Ocvirk, doktorica Lidi-ja Tušek iz podjetja Bistra Ptuj ter učiteljica Tonja Kolar. Prav tako je svoje mnenje podala gospa Mirjana Nenad iz ZRS Bistra Ptuj. Sodelovalo je pet ekip, in sicer FRIEND APP (Nina, Grega in Enej iz 9. b), AB2T (Ammar, Blaž, Tiana in Timotej, prav tako iz 9. b), SPORT-TER (Aljaž, Kai in Marko Bor iz 7. c), SKICIRAJ.SI (Bernard in Jurij iz 6. a) ter BOOKCREATOR (Hana,

Neža, Tina in Tjaša iz 7. a).

Po končani predstavitvi vsake ekipe je strokovna žirija podala svoje mnenje in vprašanja. Na koncu vseh predstavitev si je komisija vzela nekaj minut, da prešteje pridobljene točke vsake ekipe in razglasi rezultate. Zmagala je ekipa AB2T, 2. mesto je zasedla ekipa FRIEND APP in 3. mesto je zasedla ekipa BOOKCREATOR. Seveda je sledila še podelitev nagrad in fotografiranje.

Iskrene čestitke vsem ekipam, ki so sodelovale na podjetniškem izživju. Zmagovalna ekipa se je uvrstila v nadaljnje tekmovanje, ki bo potekalo 22. februarja 2024 v Dominikanskem samostanu na Ptuj. Zahvala gre tudi gospema Lidiji in Mirjani ter učiteljicama Tonji Kolar in Mateji Simonič, ki so nam ves čas pomagale pri razvijanju idej in nas spodbujale.

TEHNIŠKI DAN ZA BOŽIČNO-NOVOLETNI BAZAR

Nuša Arnuš, Mina Mahorič, 8. a, Tai Cizel, 8. b

V četrtek, 16. novembra 2023, smo imeli vsi učenci naše šole, z izjemo četrto in petošolcev, tehniški dan, v okviru katerega smo izdelovali izdelke za božični bazar.

Naša naloga je bila pripraviti članek o tehniškem dnevu, zato smo se najprej odpravili do naših prvošolčkov, ki so izdelovali božične obeske, snežake, jelenčke in voščilnice. Dela so se lotili z velikim veseljem in izdelali

lepe izdelke. Zaupali so nam, da je izdelovanje zelo zabavno.

V drugem razredu so izdelovali voščilnice iz papirja in svečnike v obliki snežakov. Pri tem so uporabljali različne barve, lepilo, sladkor, trakce in cofke za okrasitev. Tudi drugošolcem se je bilo delo zelo zabavno.

Nato smo se odpravili do učenk in učencev tretjega razreda, ki so izdelovali okraske za božično jelko in smrečice iz kartona, ki so jih pobarvali. Zaupali so nam, da jim je všeč, da se lahko med delom veliko pogovarjajo, si pomagajo in se zabavajo. Učenci od 6. do 9. razreda smo letos lahko sami izbrali, katerih dveh od ponujenih enajstih dejavnosti se bomo udeležili, zato smo v posameznih delavnicah našli učence različnih razredov.

Najprej smo se odpravili v učilnico 2, kjer so učenci veselo izdelovali smrečice iz palčk na leseni podlagi in božične okraske iz kamnja, prav tako na leseni podlagi.

V učilnici 1 je prav tako vladalo pravo božično vzdušje in vsi so bili nasmejani. Izdelovali so božično novoletne voščilnice, in sicer ob uporabi »quilling« tehnike. Ker je omenjen način izdelave

kar zahteven, je delo potekalo počasi, a natančno, prav tako pa so si pomagali med seboj.

V učilnici 1b so izdelovali leseno namizno dekoracijo z motivi božičkov, jelenčkov in snežakov. Tudi ta delavnica je zahtevala zbranost in natančnost. Odpravili smo se v višje nadstropje, in sicer najprej do učilnice 10, kjer so učenke in učenci pridno izdelovali adventne venčke iz papirja. Ta delavnica se učencem ni zdela prezahtevna, čeprav je zahtevala veliko natančnosti in potrpežljivosti. Za izdelavo venčkov so učenci uporabili barvni papir in lepilo.

V sosednji učilnici, tj. učilnici 9, smo naleteli na izdelavo okrasnih venčkov, svečnikov ter druge božično-novoletne namizne dekoracije. Za izdelavo so uporabljali tudi naravne materiale kot so borove vejice, storže, les ter smreko. Učenci so nam zaupali, da je delavnica super in da zahteva veliko ustvarjalnosti. Sledil je obisk učilnice 12, kjer so bili učenci zaposleni z izdelavo okrasov za na božično drevesce. Iz lesenih ščipalk za perilo je ob pomoči temper, barvnega papirja in lepila nastalo veliko lepih okraskov.

Naša zadnja postaja so bile učilnice v najvišjem nadstropju naše Olgice. Najprej smo se ustavili v učilnici 19, kjer so pridno izdelovali božično-novoletne aranžmaje iz naravnih materialov, in sicer iz lesa, vejic, storžev ter sveč in drugih okraskov. Učenci so ob izdelavi uporabili vso svojo ustvarjalnost in nastali so lepi izdelki.

Zanimivi izdelki pa so nastali tudi v učilnici 15, kjer so učenke in učenci

izdelovali božično-novoletne skratke iz volne. Delavnica je zahtevala kar nekaj spretnosti, predvsem pa natančnosti in potrpežljivosti, saj je delo potekalo počasi. So pa za dobro voljo poskrbele božične pesmi, ki so se predvajale v ozadju.

V sosednji učilnici, tj. v učilnici 16, so učenke in učenci izdelovali darilne škatlice in smrekice iz papirja. Učenci so nam zaupali, da delo ni zelo zahtevno, a je potrebno veliko natančnosti.

V učilnici 18 so se zabavali ob izdelavi snežakov in pingvinov iz lesa in palčk, ki so jih pobarvali s temperami. Tudi v tej delavnici je lahko na plan prišla ustvarjalnost naših učenk in učencev.

Čisto na koncu pa smo obiskali še naše ustvarjalce v učilnici 17. Ti so izdelovali namizne dekorativne lučke. Stekleničke za vlaganje so okrasili s papirno tehniko ter jih še dodatno okrasili z vrvicami in drugimi dodatki iz naravnega materiala. Delavnica se jim je zdela super, a je zahtevala veliko natančnosti in ustvarjalnosti.

Vsi učenci so nam zaupali, da jim je ta tehniški dan bil še posebej všeč zato, ker so lahko izbirali delavnice po lastnih interesih in ker so lahko v isti delavnici sodelovali učenci iz različnih razredov. Prav tako pa smo se vsi učenci zelo zabavali v (pred) božičnem vzdušju.

Tudi na tokratnem tehniškem dnevu je nastalo veliko lepih izdelkov, ki smo jih kasneje ponudili na božično-novoletnem bazarju ob dnevu šole.

NARAVOSLOVNI DAN – TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Zara Rižnar in Živa Grdiša, 7. a

Tretji petek v novembru, torej 17. novembra 2023, smo na naši šoli v okviru naravoslovnega dne izvedli

tradicionalni slovenski zajtrk. Tako smo si prvo šolsko uro vsi učenci od 1. do 9. razreda privoščili tradicionalni slovenski zajtrk, ki zajema domači kruh, maslo, med, mleko in orehe. Zajtrku pa so sledile različne delavnice.

Šestošolci so se pod sloganom Kruh za zajtrk – super zajtrk! odpravili na pot proti Pekarni Ptuj, kjer so si ogledali proizvodnjo njihovih izdelkov. Ko so se vrnili iz pekarnice, so imeli delavnico o zdravi prehrani, ki jo je vodila Nuša Krošl iz ZD Ptuj. Bistvo delavnic je bilo, da se učenci zavedajo pomena uživanja zdrave, lokalne in sezone hrane.

Sedmošolci smo se po zajtrku udeležili delavnic o odraščanju. Prva delavnica je bila pripravljena na temo empatije in medsebojnih odnosov. Učenci smo razmišljali o pozitivnih značajskih in drugih človeških lastnostih. Druga delavnica se je imenovala Moč vezi. V tej delavnici smo ugotavljali, kaj je pravo prijateljstvo, in po skupinah sestavili našega popolnega prijatelja. Tema zadnje delavnice je bila medvrstniško nasilje, kjer smo prebrali nekaj prigrad medvrstniškega nasilja in sporočilo te delavnice je bilo, da nasilje ni rešitev. Ob koncu pouka smo tudi mi imeli evalvacijo dneva, ob tem pa se pogovorili še o žrtvah prometnih nesreč. Učenci 8. razreda so po obilnem zajtrku nadaljevali z delavnico na temo odvisnosti od ekranov. Pri tej delavnici so se naučili prepoznati razliko med uravnoveženo in prekomerno rabo zaslonskih tehnologij in zasvojenostjo. Tudi za osmošolce je bila pripravljena delavnica o med-

vrstniškem nasilju. Zadnjo šolsko uro pa so se pogovarjali o vplivu hrane in gibanja na telo. Tam so se med drugim naučili uporabne reči o krvnem pritisku in srčnem utripu ter kako le-to vpliva na naše zdravje. Tako kot ostali so tudi devetošolci dan pričeli z tradicionalnim slovenskim zajtrkom, nato so se odpravili v Mestni kino Ptuj, kjer so si ogledali film z naslovom Lepi fant (Beautiful boy), ki je trajal kar 120 minut. Po ogledu filma so imeli delavnico, ki so jo izvedli predstavniki Ars Vitae.

DAN SPOMINA NA ŽRTVE PROMETNIH NESREČ

Vita Mesarec in Zara Vidovič, 7.a

Tradicionalno se vsako leto tretji petek v novembru spominjamo žrtv prometnih nesreč. Ob tem dogodku se učenci na Olgici žrtvam poklonimo tako, da se v šoli pogovorimo in prižgemo svečke njim v spomin. Na Gimnaziji Ptuj so letos organizirali prireditev, na kateri smo nastopali učenci ptujskih osnovni šol ter vrtčevski otroci, in sicer OŠ Olge Meglič, OŠ Mladika, OŠ Ljudevita Pivka in Vrtec Ptuj. Naše Olgicarke, Neža Lah-Mršek, Pia Peršuh in Nuša Arnuš, so našo šolo ponosno predstavile. Pia in Neža sta prisotne namreč osupnili z izjemnim baletnim plesom. Nuša pa je, tako kot ponavadi, vrhunsko odpela svojo pesem. Obiskovalcem je svojo življenjsko zgodbo predstavila tudi udeleženka prometne nesreče, ki jih je s svojim

priповedovanjem kar precej pretresla, hkrati pa jim omogočila razmislek o tem, kako in zakaj je treba v prometu biti previden.

DAN ŠOLE 'OLGIČI-NA EKO SILA'

Tisa Julija Golob in Eva Ritonja, 9. b

V sredo, 29. novembra 2023, je naša Olgica praznovala svoj 44. rojstni dan, zato smo tudi letos pripravili posebno prireditev ob dnevu šole. Svečan dogodek se je pričel ob 17. uri in je potekal v šolski telovadnici. Letošnja rdeča nit je bila povezana z ekologijo, zato smo prireditev poimenovali "Olgičina eko sila". Točke, ki smo jih učenci pripravili, so povezovali učenci šestega razreda v vlogah Olgičinih Ekofrajerjev.

Ekofrajerji so si silno želeli pridobiti čim več novih članov in ponudila se jim je priložnost, da se predstavijo Olgičarjem in jih nagovorijo, da se jim pridružijo. Na začetku so prosili go. ravnateljico, Heleno Ocvirk, da "predstavi" to odlično šolo. Ga. ravnateljica je tako pozdravila vse prisotne in spregovorila nekaj besed o šoli ter delu in življenju v njej. K mikrofону je nato povabila podžupana Mestne občine Ptuj, g. Boštjana Šeruga, nato pa še ravnateljico pobratene šole Đuro Ester iz Koprivnice, go. Sanjo Prelogović, ki sta Olgici in vsem učencem ter zaposlenim čestitala ob dnevu šole.

Nato se je začelo zares. Najprej se nam je predstavila mladinska pev-ska skupina s pesmijo "Ko se sme-ješ", ki je bila odlična popotnica v prireditve. Naši najmlajši Olgičarji – prvošolčki so vse prisotne "ogre-li" s svojim energičnim plesom Eko Rock, prav tako pa so nam zaupali, kako pomembno je, da vsi skrbimo za čisto okolje. Za njimi so na oder "priropotali" učenci četrtega razreda v spremstvu sedmošolca Kaia Haunholterja, ki so nam s točko "Ropotajoči ansambel" pokazali, da

se lahko odpadna embalaža z malo domiselnosti spremeni tudi v zanimive glasbene instrumente. Sledila je pevsko-plesna točka, kjer so učenke 7. b ob petju Leile Bećirović zaplesale na pesem "Zemlja pleše". Projekt "Olgica 'ma top cunje", ki smo ga vpeljali v tem šolskem letu, se je zelo prijel, zato smo se devetošolci odločili, da pripravimo svojo modno revijo z oblačili iz druge roke in seveda smo, tako kot ponavadi, navdušili publiko. Večer se je nadaljeval s pesmijo "Vse se da" v izvedbi otroškega pevskega zbora, ki je zapel ob spremljavi Glasbenih mašin. Da je zares skrajni čas, da ukrepamo, so nas pozvali naši tretješolci, ki so se najprej predstavili z zanimivo koreografijo, nato pa nam povedali, da se moramo resno zamisliti in nekaj storiti, če želimo živeti na nam prijaznem planetu. Šestošolci so se predstavili z avtorsko pesmijo Tineta Holca iz 6. a z naslovom "Poplave v Sloveniji", ki so nam jo družno zapeli na glasbeno podlago pesmi "Wellerman". Petošolci so nam najprej pokazali, kako onesnažen zrak zaradi prometa slabo vpliva na naša življenja. Na srečo so zrak očistile "rožice" in vsi peto-

šolci so nato lahko veselo zaplesali ob ritmičnih pesmi "Happy". V perusko džunglo so nas nato popeljali učenci 7. a s svojim resničnostnim šovom "In the Wild", ki so ga odigrali v angleščini in si prav tako prislužili lep aplavz. Glasbene mašine so se ob čudovitem petju Gaje Urek predstavili s pesmijo "Tisoč let". Sledila je točka "Kako lep je ta svet", s katero so se predstavili osmošolci, ki so za nas pripravili videoposnetek o lepotah naše Zemlje ter z nekaj nasveti, kaj storiti, da jo takšno tudi ohranimo. Za njimi so nam zelo pomembno sporočilo o varovanju okolja v svoji točki "Le pogumno" predali še naši drugošolci, ki so nam zaupali, da če stopimo skupaj, nam bo zagotovo uspelo. Ekofrajerji so nato nagovorili publiko, da se jim pridruži, pri čemer so jim s svojo pravo športno-plesno predstavo pomagale tudi naše navijačice. Veseli, da jim je uspelo pridobiti na stotine novih članov, so Ekofrajerji odšli do svoje stojnice, na odru pa so za vesel in razigran konec poskrbeli harmonikarja Taj Prosenjak in Miha Kukovec ter trobentač Nik Purg s pesmijo "Na Golici". Na odru smo se jim pridružili nekateri nastopajoči, ki smo

ob njihovem nastopu tudi zaplesali. O uspešnosti prireditve so pričali tako veliki nasmehi na obrazih nastopajočih in publike kot tudi glasen aplavz, ki je pospremil prav vsako točko. Prireditvi v telovadnici je sledil še božični bazar, ki so ga obiskovalci in učenci zapustili obloženi z izdelki in polni pričakovanj za naslednje leto.

DAN INVALIDOV NA OLGICI

Šolski novinarji

Tako kot vsako leto, smo tudi letošnji mednarodni dan invalidov, ki ga praznujemo 1. decembra, obeležili na naši šoli. Na obisk smo povabili člane društva zveze Sonček iz Novega mesta, ki so nam zaigrali predstavo „Veveriček posebne sorte“, ki jo je napisala Svetlana Makarovič. Zgodba je posvečena otrokom s cerebralno paralizo. Avtorica nas je z njo želela opomniti, da gibanje jemljemo kot samoumevno vse do takrat, dokler se ne ustavi. Nauk zgodbe je, da ni nič narobe, če nisi takšen kot vsi drugi. Vsak izmed nas mora razvijati tisto, kar zmore in nas veseli.

Ob koncu predstave smo lahko slišali tudi življenjske zgodbe igralcev in ob tem spoznali, da so ljudje s posebnimi potrebami ne glede na vrsto in stopnjo invalidnosti zmožni aktivnega vključevanja v družbeno življenje. Ne smemo pozabiti, da

invalidi predstavljajo najštevilnejšo manjšino na svetu, saj jih po zadnjih podatkih prebiva na svetu okoli 1,3 milijarde, oziroma 15 odstotkov vsega svetovnega prebivalstva. Zato je toliko bolj pomembna ozaveščenost mlajših rodov o težavah invalidov in poznavanju ter spoštovanju njihovega življenja.

ANGLEŠKI PROJEKTNI DAN

Eva Ritonja, 9. b

V sredo, 12. decembra 2023, smo se z učiteljema angleščine, Vojkom Jurgecem in Ksenijo Kovačič Žižek, odpravili na angleški projektni dan. Samega projektne dne se nas je udeležilo trideset učencev, in sicer tisti, ki imajo izdelan individualiziran program za nadarjene učence pri angleščini, tisti, ki smo dosegli zelo dobre rezultate na šolskem tekmovanju iz angleščine in tisti, ki so se še posebej izkazali na nacionalnem preverjanju znanja iz angleščine.

S projektnim dnevom smo sicer začeli že v začetku decembra, ko smo pri dejavnosti Zmorem več dobili nalogo v angleščini pripraviti kratko predstavitev o znamenitostih mesta Maribor. Delali smo tako, da je vsak par dobil znamenitosti, o katerih je moral pripraviti predstavitev v angleščini, ki smo jih med pohajkovanjem po Mariboru na projektne dneve predstavili.

V sredo, 13. decembra 2023, smo se ob 7.40 zbrali na parkirišču pod gradom, si razdelili malico in se z avtobusom odpravili proti Mariboru. Ko smo prispeli do Narodnega doma Maribor, smo odložili jakne v garderobo, ob 9. uri pa se je začela predstava Pygmalion, ki so jo odigrali člani igralskega ansambla American Drama Group Europe.

Predstava govori o Elizi Doolittle, prodajalki cvetlic, ki jo lingvist Henry Higgins želi naučiti pravilne angleščine. Zastavi si nalogo, da bo njena angleščina tako pravilna, da bo preslepila ljudi, da je dejansko prava dama. Predstava, ki velja za klasiko, je bila zelo zanimiva.

Po koncu predstave smo se fotografirali, takrat se nam je pridružil tudi glavni igralec, ki je igral Henryja Higginsa, nato pa smo se odpravili po mestu Maribor in si ogledali njegove znamenitosti. Pri vsaki od le-teh je vsak par izvedel predstavitev v angleščini.

Projektne dan smo zaključili tako, da smo zavili še v Europark, kjer smo si privoščili nekaj za pod zob, nato pa smo se ob 13.30 odpravili

nazaj proti Ptuju.

Na angleškem projektnem dnevu smo se imeli "super", bilo je zelo zanimivo in hkrati tudi poučno.

PROJEKT MEDIMEDO

Zara Vidovič in Vita Mesarec, 7. a

V letošnjem šolskem letu smo na naši šoli ponovno izvedli projekt »Z igro nad strah pred zdravniki«.

Učence prve triade so v četrtek, 14. decembra, obiskale študentke Medicinske fakultete Univerze v Mariboru in jim predstavile potek obiska zdravnika ter zdravljenja. Najprej so si ogledali človeško telo in izvedeli, kako le-to deluje. Po predhodnem dogovoru so učenci ta dan v šolo prinesli svoje plišaste igrače. V improvizirani zdravstveni ambulanti je vsak učenec povedal, kakšno bolezen oz. kakšne težave ima njegova plišasta igrača. Tako so medvedki imeli npr. zlom noge, ki jo je bilo potrebno poviti, ali vročino, ki jo je bilo treba izmeriti, zdravnice so jim preverjale tudi bitje srca in merile pritisk ... Na koncu so učenci še sami imeli možnost pomagati zdravnicam in so sami pregledovali ter zdravili svoje igrače. Dobili so tudi list, na katerega so zapisali, zakaj se je njihova igrača znašla pri zdravniku.

Učenci so se ta dan veliko novega naučili, ob tem pa uživali.

OGLED MUZIKALA »RENT« NA II. GIM- NAZIJI MARIBOR

Šolski novinarji

Učenci naše šole se že več let enkrat letno odpravimo na II. Gimnazijo v Maribor, kjer si ogledamo muzikal v angleščini v izvedbi English Student Theatre. Tudi letos ni bilo nič drugače. V petek, 15. decembra 2023, se nas je 46 učencev od 6. do 9. razreda ob 16.45 zbralo na parkirišču pod gradom, kjer nas je že čakal avtobus. Z učitelji spremljevalci smo se vkricali ter se zapeljali do II. Gimnazije. Tam smo si najprej razdelili vstopnice, nato pa se nestrpni odpravili proti dvorani. Predstava se je kot po navadi začela ob 18. uri.

Letos so se dijaki prvič predstavili z licenčnim muzikalom »Rent – School Edition«, ki se dogaja v New Yorku in prikazuje življenje skupine mladih umetnikov in glasbenikov,

ki se težka prebijajo iz dneva v dan v času, ko v Združenih državah »straši« nova bolezen AIDS.

Kljub temu, da muzikal obravnava precej zahtevno in resno tematiko, pa nam na zelo zanimiv način prikaže navdihujočo zgodbo o življenju in težavah mladih ljudi v devetdesetih letih prejšnjega stoletja.

Nekaj več kot dve uri, kolikor traja, sta minili kot bi mignil in ob koncu smo jih nagradili z glasnim aplavzom. Po končanem muzikalu smo se še srečali z nekaterimi igralci, med drugim tudi s tremi našimi bivšimi učenci, ki sodelujejo v muzikalu, in sicer z Emmo Sartor in Zajo Postružnik, ki v muzikalu igrata, ter Matjažem Aličem, ki sodeluje kot član tehnične ekipe.

PROSTOVOLJCI NA VESELEM DECEMBRU

Tjaša Krajnc in Hana Rojs, 7. a

V soboto, 16., in nedeljo, 17. decembra 2023, smo se prostovoljci Olgice zbrali in pomagali teti Zimi in dedku Mrazu.

Tako smo se v soboto zbrali pred Ptujskim mestnim kinom, od koder smo se v spremstvu odpravili do Stare steklarske, kjer smo se oblekli v kostume. Prelevili smo se v zajce, medvede, miške, palčke in snežinke. Ko smo se oblekli, so nam uredili še obrazne poslikave, nato pa smo se odpravili nazaj proti kinu. Tam smo pričakali otroke in jih navdušeno pozdravili. Med predstavo smo za-

nje pripravili bonbone, preste in jabolka. Po končani predstavi smo vsem otrokom razdelili te dobrote, nato pa se poslovili. Mi, prostovoljci, smo si privoščili še malico. Zatem so prispeli otroci, ki so si prišli ogledat drugo predstavo. Ponovno smo jih pričakali z dobrotami in jim jih po predstavi spet ponudili. Ko so se vsi otroci poslovili s polnimi žepi in nasmeškom na obrazu, smo se odpravili nazaj do Steklarske. Tam smo se preoblekli v svoja oblačila in v zahvalo za pomoč dobili vsak svojo čokolado.

V nedeljo, 17. decembra, smo se ponovno oblekli v kostume in še enkrat ponovili vse, kar smo delali že dan prej. Tokrat smo se še posebej razveselili malice, saj smo dobili pico. Ko so vsi otroci zapustili prizorišče predstave, smo se mi odpravili v mesto, kjer sta imela svoj nastop

teta Zima in dedek Mraz. Tudi tokrat smo bili njihovi pomagači. Ob ritmičnih božičnih glasbah smo rajali s prisotnimi otroci. Ko sta se dedek Mraz in teta Zima utrudila, smo ponovno delili bonbone, preste in jabolka. Ko se je prireditev zaključila, smo se posladkali s piškoti, nato pa se polni novih izkušenj odpravili proti domu.

PREDBOŽIČNO DRUŽENJE S „SONČKI“

Petošolci

V torek, 19. decembra 2023, smo se učenci 5. a razreda z učiteljico Simonno Truntič, Matejo Vajda in Tonjo Kolar odpravili v društvo Sonček na obisk, druženje in okraševanje božičnega drevesa. Naši prijatelji so nas zelo prijazno sprejeli, nam raz-

kazali svoje prostore in nas seznanili z aktivnostmi, ki potekajo v njihovih prostorih. Ob soku in sladici smo poprijeli za delo in skupaj okrasili božično drevo. Učenci smo uporabnike VDC (varstveno delovnega centra) Sonček Ptuj obiskali prvič in ob druženju z njimi spoznali, da lahko ljudje kljub oviram preživijo zanimiv in prijeten dan.

Druženje je potekalo v okviru letošnjega projekta Korak k Sončku, ki poteka na naši šoli že vrsto let in na katerem učenci z veseljem sodelujemo.

Drugačnost ... Pojem, ki kar hitro zaznamuje. Nekateri imamo črne oči, drugi modre ... Eni smo veliki, drugi majhni ... Eni imajo gibalne težave, drugi težave z zdravjem ... Vsi pa moramo živeti eden z drugim, biti sprejeti, zagotoviti vključevanje in preprečiti izključevanje ...

OLGIČARJI NA ZIMSKI PRAVLJICI

Ema Ganzer in Nuša Arnuš, 8. a

V torek, 19. decembra 2023, se je na Ptuj odvila prava Zimska pravljica, v sklopu katere smo s svojimi glasbenimi nastopi sodelovali tudi učenci Olgice.

Najprej sta na oder stopili učenki 5. razreda, Zarja in Ajda Šuler, ki sta predstavo otvorili s igranjem klarineta in klavirja. S pesmijo Ko se smeješ je večer popestril naš mladinski pevski zbor. Najmlajši učenci so razvedrili publiko s svojim ener-

gičnim plesom Eko Rock, s katerim so prikazali, kako skrbeti za naš planet. Za njimi je svojo pevsko točko predstavila Livia Sartor, in sicer je zapela pesem Feliz Navidad. Četrtošolci so pod imenom Ropotajoči ansambel s hitrim ritmom navdušili množico gledalcev. Nuša Arnuš je obiskovalce s svetovno znano božično pesmijo All I want for Christmas is you izvajalke Mariah Carey popejljal v čarobni čas božiča. Za udaren zaključek pa so poskrbeli Tai Prosenjak, Miha Kukovec in Nik Prug, ki so s harmonikami in trobento ujeli vsak ton Avsenikovih pesmi Na Golici in Večer na Robleku.

Večer je bil res nepozaben in poln božičnega vzdušja za vse udeležence, tako nastopajoče kot obiskovalce.

TOM POTUJE, OTROKE OBISKUJE

Šolski novinarji

Olgičarji smo tudi letos sodelovali v akciji Tom potuje, otroke obiskuje.

Tom nahrbtnik je na naši šoli gostoval 14 dni, in sicer od 11. do 22. decembra 2023. S svojo prisotnostjo nas je opominjal, da lahko anonimno in brezplačno kontaktiramo TOM telefon vsakič, ko imamo vprašanje ali potrebujemo pogovor. TOM telefon je edini splošni telefon za otroke in mladostnike v Sloveniji, kar pomeni, da se lahko s svetovalci TOM-a pogovarjamo o čemerkoli želimo (ljubezenske teme, odnosi s prijatelji, težave v družini, na spletu, v šoli, slabo psihično počutje ali preživljanje prostega časa ...). Pogovor je povsem anonimen, zaupen in brezplačen. Svetovalce lahko kontaktiramo preko treh različnih kanalov: na telefonski številki 116 111, in sicer vsak dan med 12. in 20. uro. Dosegljivi so tudi preko elektronske pošte tom@zpms.si ali spletne klepetalnice na <https://e-tom.si/stopi-v-stik/>. Nobena težava ni prevelika ali premajhna za pogovor.

ZADNJI ŠOLSKI DAN V LETU 2023 IN PRIREDITEV OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI

Gaja Urek, 9. a

V petek, 22. decembra 2023, je bil zadnji šolski dan v letu 2023. Kot je na naši šoli že utečeno, smo pred božično-novoletnimi prazniki imeli v telovadnici prireditev ob dnevu samostojnosti in enotnosti ter za praznike, ki sledijo. Učenci smo se zjutraj najprej zbrali v svojih matičnih učilnicah, nato pa smo se z razredniki odpravili v šolsko telovadnico.

Poseben praznik so ta dan imeli

naši prvošolčki, saj so bili svečano sprejeti v šolsko skupnost.

Po končani prireditvi so učenci imeli v razredih novoletno rajanje, za nas, devetošolce, pa je bil ta dan še posebej vznemirljiv, saj smo izvedli že tradicionalni srečelov. Ker so bili dobinki zelo zanimivi in uporabni, so srečke »šle za med«.

Ob 11. uri smo se nato učenci od šestega do devetega razreda ponovno zbrali v telovadnici, kjer nas je pričakala letošnja novost, in sicer karaoke. Tisti, ki smo želeli, smo se lahko s svojimi točkami predstavili učencem in žiriji, kjer je šlo zgolj za zabavo in smeh.

Dan smo zaključili veseli in nasmejani ob 13. uri in se v prazničnem duhu poslovili.

PLANINSKI IZLET NA LJUBELJ

Planinci Olgice

Najvztrajnejših planincev Olgice niti vremenska napoved za Ljubelj, ki je napovedovala do -14°C , ni odvrnila od prvega planinskega izleta v koledarskem letu 2024.

V soboto, 20. januarja 2024, smo se z avtobusom odpeljali na Gorenjsko do Ljubelja in parkirali pred predorom. Pot smo nadaljevali peš po zasneženem hribu navzgor do koč, kjer smo si vzeli čas za čaj, prigrizek in počitek. Najzanimivejša je bila pot nazaj, saj smo se lahko dodobra sprostiti ob sankanju.

TEDEN PISANJA Z ROKO

Maja Magdič in Tisa Julija Golob, 9. a

V tednu od 22. do 26. januarja 2024 smo se Olgicarji pridružili vseslovenski akciji Teden pisanja z roko, ki je potekal pod okriljem ZRSS, MIZŠ in Društva Radi pišemo z roko. Ambasadorji projekta so Nik Škrlec, Iza Sia Login in dr. Blaž Koritnik, ki so se tudi sami predstavili s svojimi zapisi z nalivnimi peresi. Letošnja rdeča nit oziroma tema »Zapisi časa o nas« nas je popeljala po naših spominih. Na šoli smo učenci in učitelji dali poudarek opisu tega, kar smo danes in česa se spomnimo iz naše preteklosti. Seveda pa je bil poudarek na

pisanju z roko, ki kljub digitalizaciji ostaja izredno pomembna veščina, saj krepi bralne in jezikovne sposobnosti, izboljša spomin, ustvarja ideje, krepi pozornost, izboljšuje fine motorične sposobnosti, izraža spoštovanje in naklonjenost ... Predvsem pa nas dela unikatne, saj je vsaka pisava edinstvena. V projektu smo lahko sodelovali vsi učenci od prvega do devetega razreda, k sodelovanju pa so bili povabljeni tudi starši in stari starši, ki so lahko prispevali rokopiše iz svojih šolskih dni. Pisali smo različne vrste besedil, kot so pesmi, spisi in tako dalje. Starejši učenci smo bili pozvani, da v šolo prinesejo svoje stare zvezke iz nižjih razredov, nato pa pisavo primerjamo s to v letošnjih zvezkih. Nekaj od teh zvezkov in zapisov na listih je pristalo na šolski razstavi skupaj z likovnimi izdelki – motivom okrašenih inicialk. Učenci smo bili pri svojem delu zelo ustvarjalni. Vsi se spreminjamo, zato bodo nekoč v prihodnosti z branjem shranjenih zapisov naši spomini oživel, slike in risbe pa nas bodo vrnille v leto 2024.

TEHNIŠKI DAN – PUSTNE DELAVNICE

Hana Kmetec, Ema Lah in Tijara Zemljarič, 8. b

V torek, 30. januarja 2024, smo imeli učenci od 6. do 8. razreda tehniški dan, ki je bil pustno obarvan.

Prvo uro smo se zbrali v svojih matičnih učilnicah, kjer smo si ogledali dokumentarni film o kurentu in pustovanju, ob 9.25 pa smo pričeli z delavnicami. Na izbiro smo imeli devet različnih delavnic, in sicer izdelovanje pustnih kostumov in klobučkov za povorko, peko krofov, flancatov in palačink, izdelovanje kurentove 3D maske na risalni list, izdelovanje rož iz krep papirja in poslikavo pustnih motivov na steklo, les in platno. Ena od manjših delavnic je bila novinarska. Naša naloga je bila obiskati posamezne delavnice, jih fotografirati ter napisati članek o poteku tehniškega dne. Najprej smo obiskale delavnico izdelovanja kostumov za pustno povorko, kjer so nam učenci povedali, da se imajo super, učiteljici pa sta jih prav tako zelo pohvalili in povedali, da so zelo kreativni in verjamejo, da bodo njihovi kostumi prav tako odlični. Kako uspešni so bili pri svojem delu, boste lahko preverili na mednarodni karnevalski povorki, kjer se bo naša šola tudi letos predstavila s svojo skupinsko masko.

Za drugo postajo smo si izbrale delavnico, v okviru katere so pripravljali pustne krofe, flancate in palačinke ter pisali pesmi in izdelovali plakate o teh izdelkih. Učiteljice so povedale, da so se razdelili v štiri skupine, ki se ves čas menjujejo, tako da je vsak učenec vsaj enkrat na vsaki od postaj. Izvedeli smo še, da se vidi, da nihče ni v kuhinji prvič in

da so vsi učenci zelo delavni.

V tretji delavnici so izdelovali klobuke – prav tako za pustno povorko. Razdeljeni so bili v štiri skupine in povedali so nam, da so pri delu zelo samostojni ter da je delo zelo zanimivo.

V četrti skupini so pod mentorstvom upokojene učiteljice likovne umetnosti izdelovali 3D kurentovo masko na risalni list. Vsak učenec je moral izdelati svojo masko in zaupali so nam, da se imajo zelo lepo. Tudi učiteljici sta jih pohvalili in povedali, da so zelo pridni in ustvarjalni.

Peta delavnica je bila literarno obarvana. Učenke in učenci so pisali pustne zgodbe in pesmi, pri čemer so morali uporabiti vso svojo ustvarjalnost.

Pri izdelovanju kurenta iz slanega testa je prav tako vsak učenec izdeloval svojega kurenta, in sicer iz papirnatega tulca, na katerega so lepili slano testo.

Na delavnicah izdelovanja rož in šopkov ter duhcev iz krep papirja sta se učencem kot mentorici pri eni skupini pridružili članci Medobčinskega društva invalidov Ptuj, ki prihajata iz vasi Zabovci, pri drugi pa članci Turistično etnografskega društva LÜKARJI iz Dornave. Učenci so izdelali vsak svojo rožico, ki so jih na koncu združili v šopek, v drugi skupini pa so svoje rožice iz krep papirja združili v duhca.

V zadnji obiskani delavnici so se lotili poslikave pustnih motivov na steklo, les in platno. Tudi ti učenci so nam zaupali, da pri ustvarjanju zelo uživajo, pohvalili so jih tudi učitelj. Na našem pustno obarvanem tehniškem dnevu smo lahko učenci izkazali vso svojo kreativnost. Izdelki, ki so ta dan nastali, pa ne krasijo zgolj naše šole, ampak ustvarjajo norčavo pustno vzdušje tudi v številnih izložbah našega mesta.

POHODNO-TEKAŠKI ŠPORTNI DAN

Maja Magdič in Gaja Urek, 9. a

V sredo, 31. 1. 2024, smo imeli učenci

od 6. do 9. razreda pohodno-tekaški športni dan. Najprej smo se zbrali v matičnih učilnicah ob 8.20. Skupaj z razredniki smo šli skozi športna pravila – fair play in časovni potek dneva, nato pa smo si naredili načrt za svojo pot. Na poti nas je čakalo nekaj izzivov, ki jih je za nas pripravila učiteljica, Tjaša Zajšek. Nekatere izmed teh smo lahko izvedli že v razredu, kot na primer oporo na rokah. Po opravljeni nalogi v razredu smo se odpravili na zastavljeno pot. Med smo potjo smo si vzeli odmor za malico ter opravili preostale naloge. Izvedli smo skupinske poskoke v kroge. Na tla smo si narisali kroge, v katere smo skakali izmenično po ritmu, tako kot smo si lahko ogledali na video posnetku. Sledilo je kepanje oziroma podajanje storžev. Pri tej igri smo lahko naenkrat sodelovali štirje učenci in si med seboj podajali pet storžev, tako da je vsak lahko imel v rokah le enega. Ti izzivi so nas pošteno izmučili, zato smo še nazadnje opravili fizično najmanj zahtevnega, izziv s plastenko vode. Ker nam je ta izziv bil vsem že kar precej poznan, je bilo to precej lažje. Učenci posameznih razredov smo ob koncu dneva med seboj tekmovali v končnem številu zbranih korakov in prehojenih stopnic. Ob 12. uri smo se nato vsi učenci vrnili v šolo, kjer smo svoje rezultate vpisali v preglednico in izračunali razredna povprečja. Kljub fizični izčrpanosti smo se na športnem dnevu zelo zabavali, saj so nas nekateri učitelji pogostili s krofi in picami.

DELAVNICA »5X STOP JE KUL« ZA DEVETOŠOLCE

Maja Magdič in Gaja Urek, 9. a

V torek, 30. januarja 2024, smo Olgičarji imeli tehniški dan. V okviru tega dne so nas, devetošolce, obiskali iz centra Zavod varna pot, ki so za nas izvedli delavnice na temo varnosti v prometu. Prve tri šolske ure smo imeli delavnice po oddelkih. Na začetku smo se izvajalkam predstavili in si z njimi izmenjali pozitivne ter negativne izkušnje v prometu. Nato smo se pogovarjali o prometnih znakih in pravilih, ki jih že poznamo. Sledil je pogovor o varnostnem pasu in njegovi pravilni uporabi v različnih prevoznih sredstvih. Določeni učenci so se nato preizkusili v vlogi voznika in ob zadanih nalogah ugotovili, da za volanom ne moreš početi več stvari hkrati. Potem smo se razdelili v dve skupini in odgovarjali na zastavljena vprašanja. Naša predavateljica je za nas pripravila cikcakasto progo. Morali smo jo prehoditi čim bolj ravno z nameščenimi očali, ki so predstavljala pogled alkoholizirane osebe. Pri tej temi smo se nekaj časa ustavili in se pogovorili o vplivu različnih škodljivih substanc na osebo pri vožnji. Izmerili smo si tudi vsak svoj reakcijski čas in ga primerjali s tistim, ko nismo skoncentrirani. Temu je sledila resnična zgodba gospe Barbare, ki nam je zaupala svojo izkušnjo prometne nesreče in nas

ponovno opozorila na pazljivost in varnost v prometu. Dan smo zaključili s kar nekaj novimi informacijami o prometu in zagotovo ni nikogar, ki se ob ogledu posnetkov tragičnih dogodkov v prometu ne bi zamislil.

ŠOLA V NARAVI ZA ŠESTOŠOLCE

Šestošolci

V ponedeljek, 6. februarja 2024, smo se učenci 6. razreda odpravili v težko pričakovano zimsko šolo v naravi. Zjutraj smo se zbrali na parkirišču pod gradom, kjer smo v avtobus naložili smuči in ostalo prtljago, nato pa smo se z avtobusom odpeljali proti Kopam. Po prihodu smo, v temu namenjen prostor, pospravili smuči in smučarske čevlje, ostalo prtljago pa smo pospravili v sobe. Sledilo je kosilo. Po kosilu smo se odpravili na smučarsko progo, kjer smo imeli preizkus našega znanja smučanja. Nato smo si privoščili malico, po kateri smo izbrali in napisati na liste imena svojih sob ter simbol, ki predstavlja našo sobo. Po

večerji smo se s svetilkami odpravili na nočni pohod na Veliko Kopo. Ko smo prišli nazaj v Lukov dom, smo se odpravili na nočni počitek.

V torek smo se zgodaj zjutraj zbudili in pojedli zajtrk. Nato smo se odpravili smučat. Po nekajurni smuki smo postali lačni, tako da nam je kosilo zelo teknilo. Ko smo se okrepčali in si malo odpočili, smo šli ponovno na smučišče. Po prijetni smuki smo odšli na popoldansko malico, sledilo pa je predavanje policista o varnosti na smučišču. Po predavanju smo se vrnili v dom in pojedli večerjo. Po večerji nam je učitelj povedal zanimivo pesmico, dobili pa smo tudi vloge za nastop. Igrali smo tudi družabne igre, nato pa prijetno utrujeni odšli spat.

Ko smo se v sredo zjutraj zbudili, smo se zbrali na hodniku in odšli na zajtrk. Zadovoljni z okusnim zajtrkom smo se nato odpravili v sobe in jih začeli pospravljati ter pripravljati za ocenjevanje. Po opravljenem delu smo odšli na smučišče. Tam smo že bili razdeljeni v štiri skupine glede na smučarsko znanje. Med dopoldanskim smučanjem smo imeli tudi odmor, med katerim smo v kavarni smučišča pili sadni čaj. Po odmoru smo se še malo smučali, nato pa se odpravili nazaj proti Lukovemu domu. Rahlo utrujeni in lačni smo se odpravili na kosilo. Po kosilu so bile na vrsti literarno-gledališke delavnice z dramatizacijo, pri katerih smo pesem Sožitje predstavili skozi

gledališko igro. Delavnice smo izvedli v dveh skupinah. Potem smo pripravljali točke zaključni večer. Sledilo je nočno smučanje, ko smo lahko smučali celi dve uri. Po končanem smučanju smo se odpravili nazaj proti domu in se odpravili spat.

V četrtek, na slovenski kulturni praznik, smo se zbudili okrog sedmih in se odpravili na zajtrk. Po zajtrku smo se ponovno pripravili na dopoldansko smučanje. Sledilo je, kot vsak dan, kosilo. Ko smo se najedli, smo imeli odmor za počitek, ki mu je spet sledilo smučanje. Po popoldanskim malici smo se odpravili na predavanje, kjer smo prisluhnili reševalcu gorske reševalne službe. Po predavanju smo si privoščili večerjo. Ko smo se najedli, smo imeli zaključni večer. Najprej smo predstavili pripravljene točke, sledila pa je podelitev medalj in daril za najhitrejši smučarje ter najlepše urejene sobe. Imeli smo tudi disko. Nato smo se pripravili na spanje.

V petek zjutraj smo, takoj ko smo se zbudili, spakirali svoje stvari, da smo si zaslužili še zadnji zajtrk na našem smučanju. Prijetno okrepčani smo se odpravili še na zadnjo smuko, ki ji je sledilo kosilo. Nato smo svojo prtljago zložili na avtobus in se odpravili proti Ptuj, kjer so nas v popoldanskih urah pričakali starši.

V zimski šoli v naravi smo se prijetno družili, zato jo bomo ohranili v lepem spominu.

PRIREDITEV OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU IN KULTURNI DAN

Nuša Arnuš in Mina Mahorič, 8. a

V sredo, 7. februarja 2024, smo na Olgici imeli kulturni dan. Prvo uro je, tako kot vsako leto, v veliki telovadnici potekala prireditev ob Prešernovem dnevu, slovenskem kulturnem prazniku.

Kulturna prireditev se je začela s slovensko himno, ki so jo zapeli naši najmlajši učenci, prvošolci, in najstarejši učenci, devetošolci. Nato pa so oder zavzeli učenci izbirnega predmeta Gledališki klub, ki so se pogovarjali, kaj vse že vedo o Prešernu in katerih zanimivosti o njem še ne poznamo. Pri svojem raziskovanju so srečali prvošolca Maksa Oliverja, ki ga je prav tako zanimalo še več o Prešernu. Nastopajoči so nas na zanimiv način popeljali skozi Prešernovo življenje in delo, pri čemer so v ospredje postavili Zdravljico, ki letos praznuje 180 let svojega nastanka. Sedmo kitico Zdravljice, ki je slovenska himna, smo lahko slišali tudi v bosanščini, hrvaščini, črnogorščini, italijanščini, nemščini, angleščini in celo kitajščini. Prireditve sta popestrila šolska pevski zbor in Glasbene mašine s Prešernovimi pesmimi, ki so uglasbene. Na koncu nas je nagovorila gospa ravnateljica, ki nam je predstavila jubilejno 30. pesniško zbirko »Prvi koraki« in nas povabila, da ob slovenskem kulturnem prazniku izobesimo slovensko zastavo ter obiščemo katero od kulturnih ustanov. Po prireditvi so učenci 7. in 9. razreda skupaj z razredniki brali pesmi iz šolske pesniške zbirke »Prvi koraki«, mi, osmošolci, pa smo imeli delavnico na temo podnebnih sprememb in onesnaženosti zraka, v okviru katere smo izvedeli več o različnih oblikah onesnaževanja zraka ter kako lahko

pripomoremo k izboljšanju trenutnega stanja. Šestošolci so svoj kulturni dan preživeli v šoli v naravi.

Tretjo šolsko uro smo se razdelili v skupine in se udeležili tistih delavnic, ki smo si jih sami izbrali.

V literarni delavnici so učenci ustvarjali stripe na temo Prešernovih pesmi. Ustvarjali so ob glasbi in si s tem ustvarili prijetnejše vzdušje. V delavnici literarnega poustvarjanja so pripravili dramatizacijo nekaterih Prešernovih pesmi in se pri tem zelo zabavali. V veliki telovadnici je potekala delavnica o glasbeni kulturi, v okviru katere so se zabavali s petjem in igranjem instrumentov. Medkulturne delavnice so se udeležili naši učenci, ki prihajajo iz tuje govorečih držav. Potekala je v šolski knjižnici, udeleženci pa so se osredotočili na spoznavanje različnih kultur. Svoje delo so popestrili z glasbo in hrano države, iz katere prihajajo. V eni od delavnic so se lotili izdelave škatlic za Prešernove fige. Pri izdelavi so uporabljali valovito lepenko in nalepke, ki upodabljajo Franceta Prešerna. V gospodinjstvi učilnici sta potekali dve delavnici hkrati, in sicer izdelovanje Prešernovih fig ter nemška delavnica, v okviru katere so učenci izvedeli več o Prešernu in njegovih povezavah z Nemčijo ter izdelali plakat v nemščini. Tudi delavnica »Čas bidermeierja« je bila učencem zelo zanimiva, saj so izvedeli veliko novega

o tem obdobju. V računalniški učilnici je potekala delavnica »Digitalni Prešeren«, v okviru katere so pripravljali kvize, predstavitve in grafike Prešerna. Na delavnici o Prešernovih potovanjih so učenci raziskovali, kam vse po svetu je Prešeren potoval, in o njegovih potovanjih izdelali plakat. »Največji 'Prešerni' v fiziki, matematiki in kemiji« je bila delavnica, ki je učence naučila o največjih odkritjih v času Prešernovega življenja. Delavnica mojstrov likovne umetnosti je potekala v likovni učilnici, kjer so s pasteli slikali Primičevo Julijo ter »Pogled na Begunje« avtorja Matevža Langusa. Ustvarjali so v skupinah po štiri, in sicer tako, da je vsak naslikal četrtno slike, na koncu pa so jo sestavili skupaj. »Prešeren v tehniki« je bila delavnica, kjer so izdelovali Go-car za povorko in pri tem zelo uživali. V naši zadnji delavnici »Poezija po angleško« pa so učenci na začetku izvedeli več o življenju in literaturi v Veliki Britaniji v 19. stoletju, nato pa so se lotili prevajanja Prešernove pesmi Nezakonska mati – »The Unmarried Mother« na različne načine, izdelali pa so tudi plakat v angleščini.

Na kulturnem dnevu smo izvedeli veliko novega o našem največjem pesniku, še posebej všeč pa nam je bilo, da smo se lahko sami odločili, katerih delavnic se bomo udeležili.

KULTURNI DAN ZA 4. IN 5. RAZRED

Neja Fladung in Eva Cvetko, 7. c

V sredo, 7. februarja 2024, so tudi četrto in petošolci imeli kulturni dan. Po prihodu v šolo so se najprej odpravili v šolsko telovadnico, kjer je potekala proslava ob slovenskem kulturnem prazniku. Nato so se odpravili v svoje matične učilnice, kjer so imeli malico, nato pa so se pogovorili o kulturnem vedenju in o vedenju v kulturnih ustanovah. Razdelili so se tudi v skupine za delavnice, ki so sledile kino predstavi. Tako so se ob 9.40 odpravili proti Mestnemu kinu Ptuj. Ogledali so si film z naslovom »Wonka«. Ko se je film zaključil, so se vrnili v šolo, kjer so pričeli z delavnicami na temo ogledanega filma. V delavnicah so si lahko izbrali del filma, ki so ga predstavili v obliki stripa, in sicer tako, da so upoštevali predstavljene značilnosti le-tega. Učenci, ki so želeli, so si lahko izbrali del filma in pripravili dramatizacijo, ki so jo uprizorili pred sošolci. Četrtošolci so si namesto delavnic ogledali ptujsko gledališče: oder, prostor za masko, garderobo, skladišče z oblačili, balkon, tonsko sobo, sami so lahko preizkusili osvetljevanje z reflektorjem. Učenci so kulturni dan zaključili z evalvacijo, kjer so se pogovorili o ogledanem filmu, delavnicah in gledališču.

KULTURNI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Neja Fladung in Eva Cvetko, 7. c

V petek, 9. februarja 2024, so imeli učenci 1., 2. in 3. razreda kulturni dan. Ko so prispeli v šolo, so se najprej pogovorili o tem, kaj bodo ta dan počeli, o kulturi in kulturnem vedenju v gledališču. Nato je sledila malica, po kateri so se odpravili v Mestno gledališče Ptuj, kjer so si ogledali predstavo z naslovom »Raček Jani«.

Predstava je zgodba o pogumu, strahu, pustolovščinah in toplini doma. Račku Janiju se namreč ži-

vljenje doma zdi dolgočasno,raje gaganje pa neumno. In tako odide od doma iskat nove pustolovščine. Nauči se krakati, popikajo ga čebele, spozna medveda in še mnogo stvari se mu pripeti. In kaj spozna? Da ga v toplini doma čakajo najlepše dogodivščine ...

Navdušeni nad predstavo so se vrnili v šolo, kjer so se o njej najprej pogovorili, nato pa so spoznavali različne vrste gledaliških predstav in lutk, pripravljali so lutke in gledališko sceno pravljice, ki jo poznajo, na koncu pa so to pravljico predstavili oz. odigrali sošolcem.

Ob koncu dneva so se pogovorili, kaj jim je bilo všeč, ali bi kaj spremenili ...

KULTURNI DAN – PUST

Zara Rižnar in Živa Grdiša, 7. a

Na pustni torek, 13. februarja 2024, smo učenci od 1. do 9. razreda imeli kulturni dan. Učenci smo v šolo lahko prišli našemljeni. Takoj po prihodu v šolo smo se z razredniki odpravili v telovadnico, kjer nas je najprej pozdravila in nagovorila gospa ravnateljica, ki nam je povedala nekaj o pustu. Z njeno pomočjo smo se naučili tudi kratko pesmico o kurentu. Zatem pa je napočil trenutek, ki smo ga vsi čakali, v telovadnico so namreč s svojimi velikanskimi zvonci »prizvonili« kurenti, s čimer so nam pričarali pravo pustno vzdušje. Najprej so nam zaplesali kurentov ples, nato pa so se nam predstavili. Po njihovem odhodu smo se odpravili nazaj v matične učilnice, kjer smo najprej pomalicali, in sicer krof z vanilijevim mlekom, tako kot se za pust spodobi. Sledilo je razredno rajanje, zatem pa smo se napotili v

mesto, kjer so pred mestno hišo potekale karaoke. Predstavili so se nam pevski talenti naše šole. Ko so se karaoke zaključile, smo se odpravili proti šoli in nato domov. Ne smemo pa pozabiti na naše devetošolce, ki so na ta dan dobili poseben obisk, in sicer so jih obiskali devetošolci iz OŠ Selnice ob Dravi, ki so prišli na Ptuj preizkusit pustno vzdušje.

OBISK DEVETOŠOLCEV IZ OŠ SELNICA OB DRAVI

Eva Ritonja, 9. b

Na pustni torek, 13. februarja 2024, so se nam, devetošolcem, na kulturnem dnevu, ki je bil – kot se na Ptuj spodobi – pustno obarvan, pridružili devetošolci iz Osnovne šole Selnica ob Dravi. Skupaj z ostalimi učenci naše šole smo se najprej zbrali v šolski telovadnici, kjer je nas vse, še posebej pa naše goste, vljudo pozdravila »rockerica« – ravnateljica, Helena Ocvirk. Nato so nas obiskali kurenti in nam predstavili to tradicionalno masko. Po odhodu kurentov so se učenci od 1. do 8. razreda vrnili v svoje učilnice, mi, devetošolci, pa smo se skupaj z gosti odpravili v šolsko jedilnico, kjer smo se najprej spoznali, nato pa imeli delavnice. Izdelovali smo kurente, ki smo si jih kasneje lahko odnesli domov. Delavnice so bile zanimive, saj smo bili pomešani s svojimi vrstniki iz Selnice, s katerimi smo lahko tudi malo poklepetali. Po delavnicah smo se odpravili pred Mestno hišo, kjer smo se preizkusili v karaokah. S svojo točko so se predstavili tudi naši gostje iz Selnice ob Dravi, ki so zapeli pesem »Čebelar«.

Po prireditvi smo našim gostom še razkazali mesto Ptuj, jih peljali na grad, nato pa smo jih pospremili na parkirišče pod gradom, kjer jih je že čakal avtobus. Poslovidli smo se in se odpravili vsak v svojo smer. Dan nam bo ostal v lepem spominu.

Po prireditvi smo našim gostom še razkazali mesto Ptuj, jih peljali na grad, nato pa smo jih pospremili na parkirišče pod gradom, kjer jih je že čakal avtobus. Poslovidli smo se in se odpravili vsak v svojo smer. Dan nam bo ostal v lepem spominu.

Po prireditvi smo našim gostom še razkazali mesto Ptuj, jih peljali na grad, nato pa smo jih pospremili na parkirišče pod gradom, kjer jih je že čakal avtobus. Poslovidli smo se in se odpravili vsak v svojo smer. Dan nam bo ostal v lepem spominu.

V prvi polovici šolskega leta 2023/24 smo se udeležili številnih tekmovanj iz znanja, športnih tekmovanj, literarnih, likovnih in drugih natečajev. Ponujamo vam nekatere naše vidnejše uvrstitve.

V SREDIŠČU

Ema Kajzer, 1. a, je 25. novembra 2023 na državnem tekmovanju Matemčec osvojila **zlatopriznanje**. Iskrene čestitke Emi in njeni mentorici, ge. Darji Brlek!

TEKMOVANJA V ZNANJU

Angleščina – 8. razred (mentor: Vojko Jurgec)

21. 11. 2023 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Mina Mahorič, 8. a

Mini želimo obilo uspeha na državnem tekmovanju, ki bo 3. aprila 2024.

Angleščina – 9. razred (mentorica: Ksenija Kovačič Žižek)

21. 11. 2023 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Matjaž Habjanič, 9. a

Matjažu želimo obilo uspeha na državnem tekmovanju, ki bo 3. aprila 2024.

Astronomija (mentorica: Darja Šprah)

6. 12. 2023 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Taio Krajnc, 6. b, Nace Kolar, 9. a, Nina Hodnik, 9. b

Cankarjevo tekmovanje (mentorica: Renata Debeljak)

28. 11. 2023 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na regijsko tekmovanje: Samanta Gabrovec, 8. a, Pia Peršuh, 8. b, Tajda Grah, 9. a, Tiana Mlakar, 9. b

16. 1. 2024 – regijsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Tiana Mlakar, 9. b

Tiani želimo obilo uspeha na državnem tekmovanju, ki bo 16. marca 2024.

Kemija (mentorica: Darja Lipovec)

15. 1. 2024 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na regijsko tekmovanje: Nina Hodnik, 9. b

Nini želimo obilo uspeha na regijskem tekmovanju, ki bo 23. marca 2024.

Logika (mentorja: Vida Lačen, Peter Strelec)

28. 9. 2023 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na regijsko tekmovanje: Nace Kolar, 9. a, Nina Hodnik, 9. b, Tiana Mlakar, 9. b

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Katarina Gornik, 7. b

16. 10. 2023 – regijsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Nace Kolar, 9. a, Nina Hodnik, 9. b

11. 11. 2023 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Nina Hodnik, 9. b

Matemčec (vodja tekmovanja: Vida Lačen)

10. 11. 2023 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Sofija Lorber, 1. a, Ema Kajzer, 1. a, Klemen Milovanovič, 1. a, Liza Habjanič, 1. b, Maks Oliver Rifelj, 1. b, Izak Trop, 1. b, Valentina Ferk Žerak, 2. b, Ana Gornik, 2. b, Miha Mahorič, 3. a, Sofija Madjar, 4. b, Izak Dovšak, 5. a, Bernard Ladič, 6. a, Dorina Bali, 6. b, Zara Vidovič, 7. a, Katarina Gornik, 7. b, Hugo Hodnik, 8. a, Matija Šprah, 8. a, Nina Hodnik, 9. b

25. 11. 2023 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Sofija Lorber, 1. a, Miha Mahorič, 3. a, Dorina Bali, 6. b, Nina Hodnik, 9. b

Zlato priznanje: Ema Kajzer, 1. a

Nemščina – 9. razred (mentorica: Tonja Kolar)

16. 11. 2023 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Pia Peršuh, 9. b

Pii želimo obilo uspeha na državnem tekmovanju, ki bo 14. marca 2024.

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Alpsko smučanje (mentorica: Tjaša Zajšek)

7. 2. 2023 – področno tekmovanje

Posamežno: Živa Grdiša, 7. a, 9. mesto

Mlajši učenci in učenke ekipno: 3. mesto

Starejši učenci in učenke ekipno: 4. mesto

Jesenski kros (mentor: Tomaž Zobec)

4. 10. 2023 – medobčinsko tekmovanje (uvrstitve do 10. mesta)

6. razred: Gašper David, 6. b, 7. mesto

7. razred: Kai Haunholter, 7. c, 1. mesto

9. razred: Clea Haunholter, 9. a, 2. mesto

Košarka (mentor: Dušan Lubaj)

Člani ekipe (starejši učenci): Jakob Peršuh, 6. b, Noah Arsić, 7. b, Vid Predikaka, 7. c, Nick Rakuš, 7. c, Brin Svit Vuk, 7. c, Blaž Huzjak, 8. a, Matic Kamenšek, 8. a,

Aleksander Kaučevič, 8. a, Alessandro Vajsbahe, 8. b, Zen Fenos, 9. a, Rok Koštomaj, 9. a, Blaž Kustor, 9. a, Lan Ozvald, 9. a, Tian Gabrovec, 9. b, Grega Markež, 9. b

17. 10. 2023 – medobčinsko (predtekmovanje) – starejši učenci: 1. mesto

13. 12. 2023 – medobčinsko (finale) – starejši učenci: 2. mesto

Košarka 3X3 (mentor: Dušan Lubaj)

5. 12. 2023 – področno tekmovanje – starejši učenci: 3. mesto

Nogomet (mentor: Tomaž Zobec)

Člani ekipe (starejši učenci): Blaž Huzjak, 8. a, Matic Kamenšek, 8. a, Tai Prosenjak, 8. a, Alessandro Vajsbahe, 8. b, Brin Žnidarič, 8. b, Nace Kolar, 9. a, Matija Kostanjevec, 9. a, Blaž Kustor, 9. a, Lan Ozvald, 9. a, Anis Pepić, 9. a, Tian Gabrovec, 9. b

7. 11. 2023 – medobčinsko tekmovanje – starejši učenci: 2. mesto (v predtekmovanju)

Odbojka (mentorica: Tjaša Zajšek)

Članice ekipe (starejše učenke): Tina Majnik, 7. a, Neja Fladung, 7. c, Uliana Drach, 8. b, Tijara Zemljarič, 8. b, Zoja Čebulj, 9. a, Kaja Katarina Taučer, 9. a, Nina Hodnik, 9. b, Zoja Pšajd, 9. b, Zoja Travnika Preac, 9. b

14. 11. 2023 – medobčinsko tekmovanje – starejše učenke: 3. mesto (v predtekmovanju)

NATEČAJI

Na likovnem in literarnem natečaju „**Solidarni ob naravnih nesrečah in drugih humanitarnih krizah po svetu**“, ki ga je razpisala predsednica republike Slovenije, Nataša Pirc Musar skupaj s Slovensko Karitas in v sodelovanju z Ministrstvom za zunanje in evropske zadeve RS ter s Platformo nevladnih organizacij za razvoj, globalno učenje in humanitarno pomoč SLOGA, smo sodelovali tudi Olgičarji. Tisa Julija Golob, 9. a, je s svojo umetniško žilico tudi tokrat zablestela. Za njeno izjemno likovno delo, s katerim je dosegla 1. mesto v državi, ji je v Cankarjevem domu v Ljubljani priznanje izročila predsednica Republike Slovenije, Nataša Pirc Musar. Iskrene čestitke Tisi in njeni mentorici, Doroteji Širovnik.

V **Pedagoški akciji Zveze delovnih invalidov**, ki smo se je udeležili tudi v tem šolskem letu, so bili za svoja literarna in likovna dela naši učenci nagrajeni s pisno zahvalo in simboličnim darilom, njihovi prispevki pa

so objavljeni v Zborniku.

Nagrajeni prispevki:

- Tim Alič, 1. b (mentorici: Barbara Majhenič, Lidija Žmavc)
- Maša Kolbl, 3. a (mentorica: Alenka Štrafela)
- Benjamin Emeršič, 3. a (mentorica: Alenka Štrafela)
- Zara Vidovič, 7. a (mentorica: Daniela Štumberger)
- Neja Vajda, 7. a (mentorica: Doroteja Širovnik)
- Neža Lah Mršek, 7. a (mentorica: Doroteja Širovnik)
- Tisa Julija Golob, 9. a (mentorica: Doroteja Širovnik)

Na likovnem natečaju LIONS, Distrikt 129, Slovenija z naslovom **Plakat miru** je bil plakat Leile Bećirović, 7. b, eden izmed 24 izbranih na državnem nivoju. Čestitke Leili in njeni mentorici, Doroteji Širovnik.

V četrtek, 9. novembra 2023, so se trije učenci izbirnega predmeta Filmska vzgoja 2 in 3, in sicer Ema Lah, 8. b, Nai Kampl, 8. b, in Grega Markež, 9. b, udeležili mednarodnega natečaja **Dan posnetkov sveta**, v sklopu katerega je nastalo več kot 1000 posnetkov na 120 lokacijah po svetu. Naša šola je bila tako ena od zgolj šestih v Sloveniji, ki so se udeležile tega natečaja. Čestitke učencem in mentorju, Vojku Jurgecu.

Naši učenci pa niso zelo uspešni zgolj na šolskih tekmovanjih, temveč tudi na različnih tekmovanjih izven šole. Zato smo se odločili, da našo rubriko »Olgica tekmuje« razširimo na »Olgica tekmuje izven šole«, v okviru katere bomo predstavili nekatere najvidnejše uspehe naših Olgicarjev, za katere jim vsem ob tej priložnosti iskreno čestitamo!

Nuša Arnuš, 8. a, je že večkrat dokazala, kako odlična pevka je. Na mednarodnem pevskem tekmovanju v Istanbulu avgusta 2023 je v živo ob spremljavi istanbulskega simfoničnega orkestra zapela pesem »I See Red«, s katero ni navdušila zgolj publike ampak tudi žirijo, saj ji je podelila odlično 3. mesto.

ki je potekal 18. novembra 2023 v Kulturnem domu Črnomelj, je med 15 finalistov po odločitvi petčlanske komisije (Tina Marinšek, Manca Trampuš, Bort Ross, Gušti in Rudi Vlašič) Nuša dosegla **1. mesto** s pesmijo »All Good Things«. Zmaga ji prinesla kitaro in snemalni dan v studiu Lotos Music.

A tu se Nušini uspehi še ne končajo, saj je postala finalistka mednarodnega pevskega tekmovanja Golden Voice Malta, ki bo potekalo od 20. do 26. marca 2024 v Valetti na Malti. Zapela bo tri pesmi v angleščini, eno od teh je napisala sama. Želimo ji veliko sreče!

Nato se je med 19. in 23. septembrom 2023 udeležila mednarodnega festivala **Angel Voice Festival**, ki je potekal v Beogradu v Srbiji. Tam se je prav tako predstavila s pesmijo »I See Red« ter »Never Enough« in osvojila odlično **1. mesto**.

Vendar pa Nuša ni zgolj solo pevka. Je tudi članica tria »The Saint Beavers«, ki ga poleg Nuše sestavljata še Vida Veršič in Kaja Kokol Zebec in deluje v sklopu Društva za glasbeno umetnost »Arsana«. Dekleta so se decembra 2023 udeležila spletnega mednarodnega festivala **Angel Voice Festival**, ki je prav tako potekal v Beogradu v Srbiji. S svojo pesmijo so prepričale žirijo mednarodnih sodnikov, ki so jim podelili največ glasov, s čimer so zasedle izjemno **1. mesto**. V finalnem večeru najstarejšega slovenskega festivala za mlade glasbenike pod naslovom **Glas mladih 2023**,

Hana Kmetec, 8. b, se je izvrstno odrezala na Svetovnem prvenstvu v Hip Hopu, ki je potekalo med 24. in 27. oktobrom 2023 v kraju Kielce na Poljskem. Dosegla je odlično 32. mesto v kategoriji duo mlajši mladinci, v kateri se je predstavila skupaj z Zojo Vajda. Hana sicer trenira pod mentorstvom Vanese Majerič v Plesni šoli Samba.

Gal Delin, 7. a, je na 14. mednarodnem tekmovanju World Open Music, ki je potekalo decembra 2023, prejel 1. nagrado v kategoriji tolkala. Gal učenec Glasbene šole Karol Pahor Ptuj, njegov mentor pa je Antonio Hojsak.

Naši izjemni baletki, Pia Peršuh, 8. b, in Neža Lah-Mršek, 7. a, sta se 27. januarja 2024 udeležili plesnega tekmovanja Samba Dance Open na Ptuj, kjer sta dosegli odlične rezultate. Neža je v disciplini Balet Solo Children dosegla odlično 1. mesto in zlato medaljo, Pia pa v disciplini Balet Solo Junior prav tako odlično 1. mesto in zlato medaljo. Vendar se tu še ne končajo uspehi naših baletk. Smaragдно mesto, baletna skupina, kjer plešejo tudi Eli Tement, Pia Peršuh in Neža Lah-Mršek, je v disciplini Balet Group Junior dosegla 1. mesto in elitno srebrno medaljo. Vse naše baletke plešejo v Glasbeni in baletni šoli Karol Pahor Ptuj pod mentorstvom učiteljice baleta Alenke Kostrevc.

Pia in Neža sta se udeležili 16. državnega tekmovanja mladih baletnih plesalcev BALTEK 2024, ki je potekalo med 1. in 3. februarjem 2024 v Kranju. Neža je v skupini 1.a - 12 in 13 let dosegla 92% in srebrno plaketo, Pia pa v skupini 1.b - 14 in 15 let prav tako 92% in srebrno plaketo.

Eva Cvetko, 7. c, ki je članica plesnega kluba Remix, kjer trenira pod mentorstvom Rebeke Ostroško, se je skupaj s svojo plesno skupino 28. oktobra 2023 udeležila mednarodnega plesnega festivala v Varaždinu »FEEL Dance Varaždin«. Skupina si je med 600 plesalci in stotimi plesnimi točkami v svoji skupini v Street Dancu priplešala 1. mesto in tako postala zmagovalka festivala. Novembra 2023 so se s klubom udeležili svetovnega prvenstva na Češkem, od koder so se domov vrnili kot svetovni prvaki WDAF 2023 v kategoriji Urban Street Dance. A s tem njihovih uspehov še ni konec. Decembra 2023 so se udeležili še 9. Zagreb Christmas Ball, kjer so kot klub kar petkrat osvojili prvo mesto. Od tega je Eva zasedla 1. mesto v Hip Hop Solo Children, s plesnim nastopom »Bad Guy«, 1. mesto v Hip Hop Trio, s plesnim nastopom »Barbie« ter 1. mesto v formaciji Adult s plesno točko »Trgatev«.

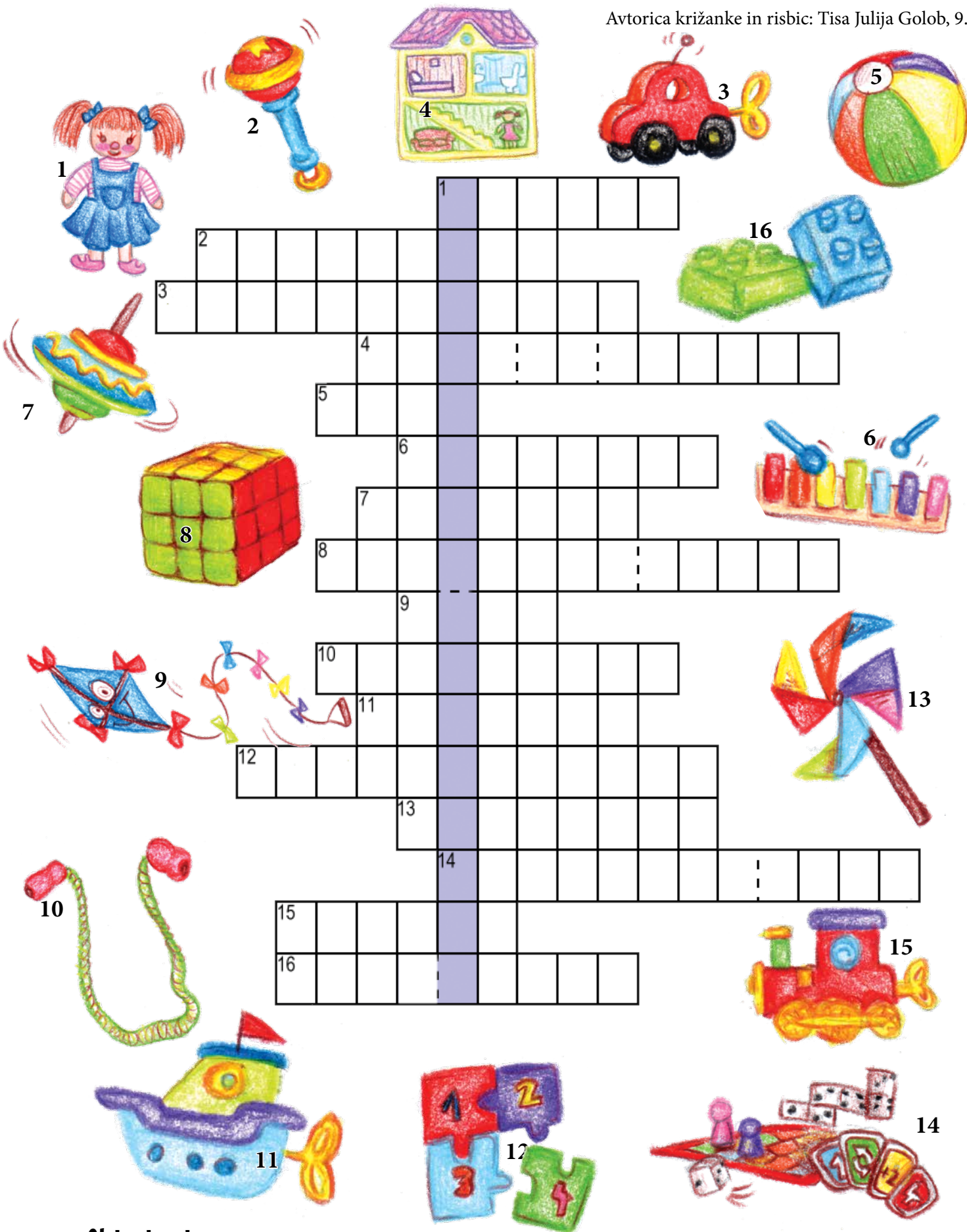

Tudi v tej številki smo za vas pripravili dve slikovni križanki. Za najmlajše smo pripravili križanko polno igrač, starejši učenci pa se lahko preizkusite v poznavanju svetovnih osebnosti.

OTROŠKA KRIŽANKA

V tokratni otroški križanki lahko preizkusiš, kako dobro poznaš igrače. Reši jo in v obrobjenem okvirčku dobiš geslo.

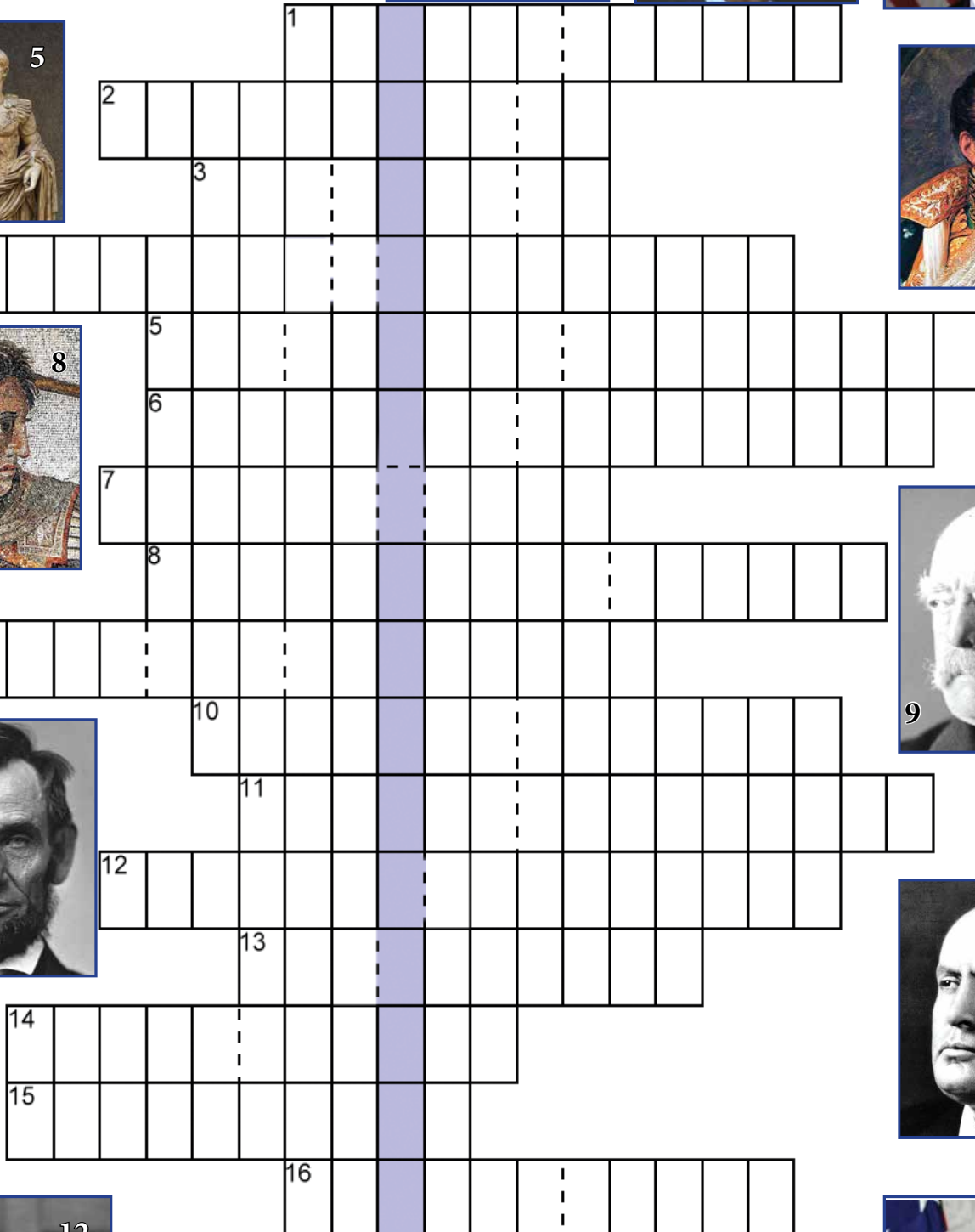
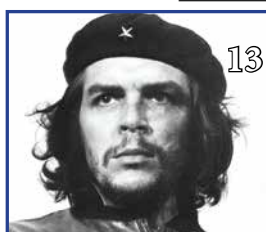
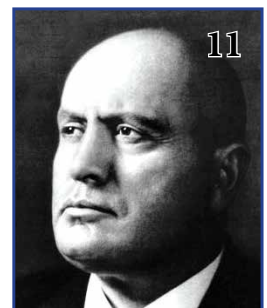
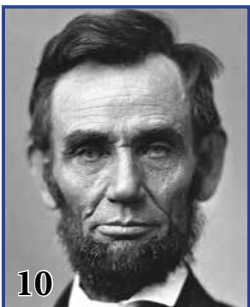
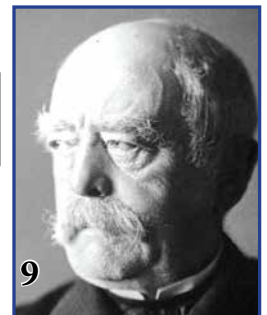
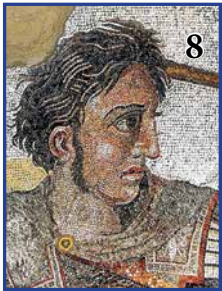
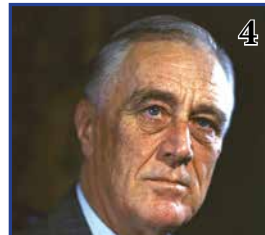
Avtorica križanke in risbic: Tisa Julija Golob, 9. a

MLADINSKA KRIŽANKA

Reši križanko in v obrobjenem okvirčku boš dobil/-a geslo.

Avtorja križanke: Aljaž Alič in Brin Svit Vuk, 7. c

FADS AND FASHIONS OF THE 90s

Eva Ritonja, 9. b

Fashion: Young women in the UK and USA wore tailored skirts and trousers, short skirts and dresses, baby doll and skater dresses, animal prints, hot and slim pants, low-waisted bell bottoms, wide-leg jeans and pants and high heels. Fashion was based on oversized flannels distressed denim and chunky boots.

Music: The 1990s witnessed the rise of diverse music trends, including grunge, hip-hop, pop, electronic music, pop punk and R&B. The biggest hit of the 90s was »Candle in the Wind« from 1997.

Technology: The most advanced technology was the first internet browser. They invented smartphones, the digital camera, targeted internet searches and the World Wide Web itself, emojis and even Snapchat and Instagram.

Crazes: Crazes in the 90s were slip dresses, bomber jackets, scrunchies and plaid flannel shirts. Grunge fashion was very popular in the 90s. There were a lot of other crazes popular at the time, for example, Beanie Babies, Pogs, Tamagotchi, Slap bracelets, Pokémon cards, Crazy Bones Alien Birth Pods, Furby, Monster in My Pocket, Scrunchies, Fanny packs, Overalls, The Macarena and a lot more.

However, not all of these trends disappeared. Some of them came back into fashion. For example, recently we started wearing baggy and oversized clothes. Scrunchies were popular again 3 years ago and we still love the Macarena dance.

slika Jakob Veselič, 1. b

COMMUNICATION AND TEENAGERS

Pia Peršuh, 8. b

Today, I am going to write about a very important thing in our world and that is communication. I chat with my friends a lot. We talk to each other face to face or using different devices. We don't really send each other postcards, but we talk on our phones. When we need something, or we need help with schoolwork, we usually call each other or just send a text message. I would say that nowadays all teenagers have phones so that is the best way for us to communicate. But I would say that my favourite way of communication is face-to-face because

I can tell the person I am talking to everything more clearly than when writing messages. Plus, it is much more fun if we are physically together, and we see each other in person instead of using our phones.

In the past, when there were no mobile phones, the only way to talk when people were apart was to use a landline. I think that both of my grandmas still have their "old" landlines. You could also write cards and send them, but they took a long time to get to your family or friends. All my grandparents have their mobile phones now because it's the easiest way of communicating today. Even though they have phones, I wouldn't say that they are very good at using them. I would say that in the past they met in person a lot more than we do today. Sometimes I get sad I cannot meet my friends whenever I want to, because I have my training, which is good, because I get better every time, but I do miss spending time with my friends. It is similar with schoolwork, too. We have a lot of schoolwork now and we don't see each other often outside of school, so I miss that, too.

English is a very important language in our world because it's a global language, which means it's the most spoken language in the world. I think it's really useful to be able to speak English because you can use it to communicate with people all around the world. There are different ways of learning English. Usually, we learn it in school. Many people learn to speak English by watching films or videos on YouTube. They mostly learn some words or phrases, but you must study if you want to speak English correctly. We also have a lot of mobile games and apps on our phones, which are all in English, so those can also help you learn.

In conclusion, I would say that communication is really important for people and that the English language is probably the most useful language to learn.

AN EMAIL ABOUT MY SCHOOL

Kevin Rajh, 7. b

Hi Ella,

I'm very happy that you will visit my school, so I'm go-

slika Jakob Murko, 5. b

ing to give you some information about it. Our school is called OŠ Olge Meglič Ptuj. It's a medium-sized school with about 400 students. It's located in Prešernova ulica 31, Ptuj. The school is located in the middle of the older part of town. This is a very unique location. Classes here start at exactly 8.20 in the morning and finish at around 2 pm. We have two 20-minute breaks and lunchtime after our classes. Afterwards, some of us go home by school bus.

Some subjects like Maths and English are compulsory, but you can also sign up for other subjects like Woodwork, Computer Science, Chess and others. I, personally, like Chess and Computer Science. What about you? What are your interests, which optional subjects are you signing up for? We can talk about that when you come to visit, of course.

Here is a photo of me and my classmates preparing for an English test. In the photo, you can see me and my best friends. Their names are Rene Krepek and Alen Gojčič. In our school, we have a very successful basketball team. My little brother plays in the team. You should come and see one of their big games after school. Our team of older students are also very successful and have come very far. Our students are also very good at other subjects like Math, English and also Astronomy. Maybe you can email me a photo of your class or your school, so we can see the possible similarities.

Write back soon,
Kevin

AN EMAIL ABOUT ME

Karla Dovšak, 6. a

Hi,

My name is Karla and my surname is Dovšak. I'm eleven years old and I'm from Ptuj. Ptuj is the oldest city in Slovenia. I go to OŠ Olge Meglič. Our school is in the centre of the city. I'm in class 6. a, and there are twenty-two students in our class.

I'm tall, I have straight brown hair and I have brown eyes. I like to play the guitar. I also like drawing and reading. My favourite book is Harry Potter and it's my favourite film, too. My favourite actress is Emma Watson. She plays Hermione Granger in Harry Potter. She's amazing. I'm a big fan of Joker Out, Nirvana and the band Hole. My favourite food is rice, and my favourite drink is apple juice.

My mom's name is Helena; she is forty-four years old. She has black hair and brown eyes. My dad's name is Matej; he is forty-seven years old. He has black hair and green eyes. My brother's name is Izak; he's nine years old. He has brown hair and brown eyes. He's good at basketball. I have two cats. Their names are Piko and Puhka.

They are one and a half years old. Piko is grey and Puhka is white, brown, and black.

My best friend is Samanta. She is thirteen years old. She has blond hair and blue eyes. She likes drawing.

What about you? What's your favourite sport? What's your favourite colour? Are you in any teams or clubs at school?

Write soon,
Karla

MY BLOG

Alen Pšajd, 6. a

Hello,

I'm Alen and this is my blog. Two special people in my life are my brother and my mom. My brother's name is Aleks and my mom's name is Jelka. Aleks is eleven years old. He has brown eyes and fair brown hair. He is chatty but friendly. He likes sports and games. He also likes to watch movies. He is really good at swimming and skating, too. We both play the accordion. His favourite drink is apple juice.

My mom Jelka is fifty-two years old. She's tall and kind. She has long fair hair and blue eyes. She works in a hospital. She likes to sing and dance. Her favourite food is spaghetti, ice cream and pancakes. Her favourite drink is Coca-Cola and wine. She likes to watch movies. She likes to sleep. She likes cats and dogs. Every day she takes the dog for a walk. Sometimes we play board games together. This was something about two special people in my life.

slika Ana Kirbiš, 5. b

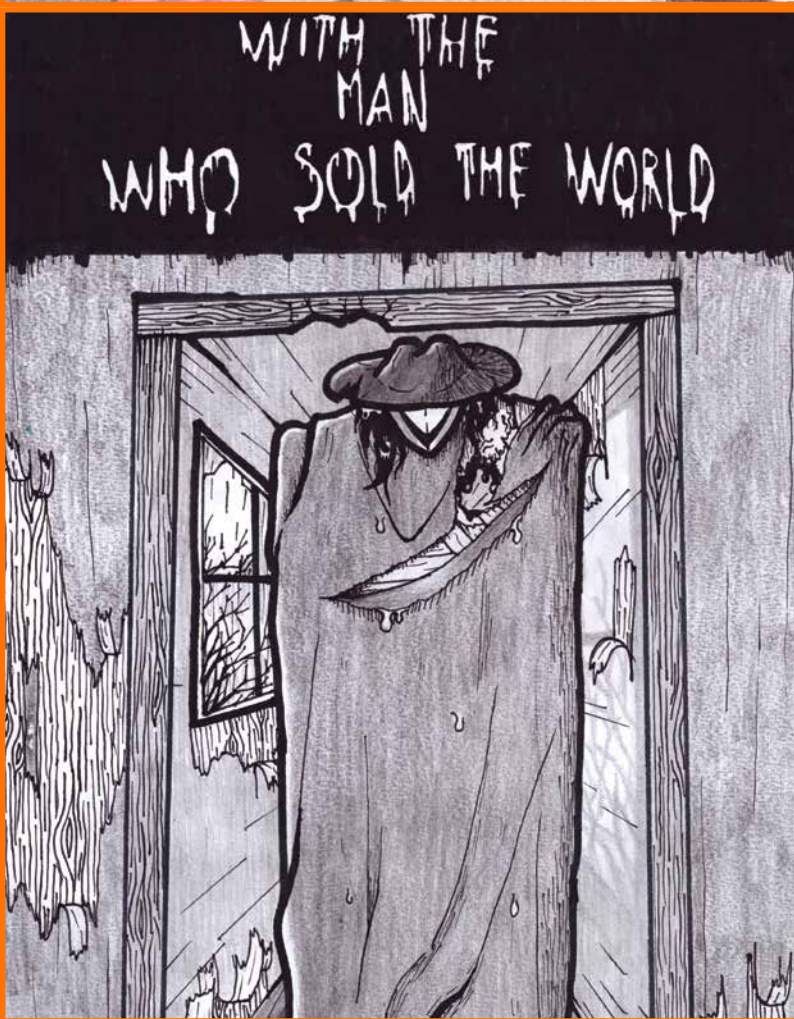
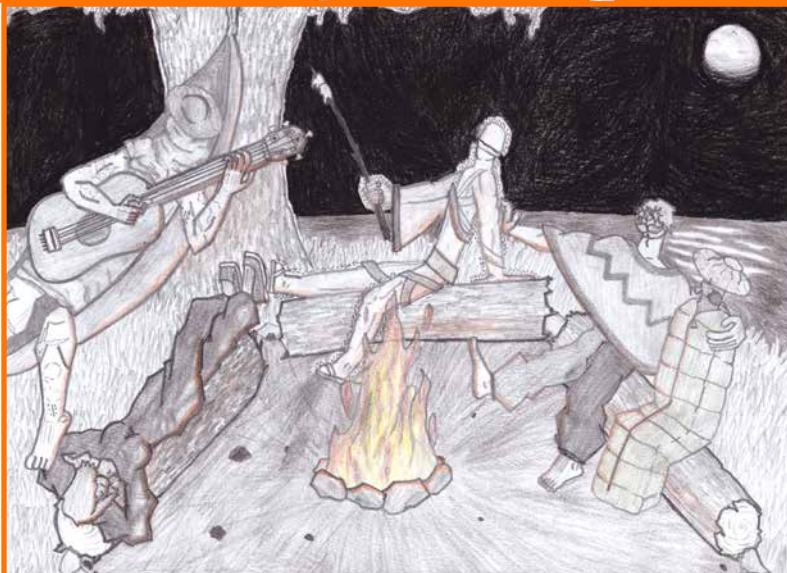

Naša 21. številka šolskega glasila vam prinaša še eno novo rubriko, ki smo jo poimenovali "Olgica razstavlja". Na Olgici imamo namreč vrsto nadarjenih likovnih umetnikov, ki našo šolo zastopajo na najrazličnejših natečajih, njihove umetnine krasijo strani šolskega glasila, "Prvih korakov" ter "Moje pravljice" in stene naše Olgice. V tej rubriki bomo predstavili tiste mlade umetnike naše šole, ki svoja dela razstavljajo v posebni Olgičini galeriji pred likovno učilnico na Olgici, ki jo za vse nas pripravi učiteljica likovne umetnosti, Doroteja Širovnik.

Začenjamo z devetošolcem Blažem Zelenikom iz 9. b, ki je sicer svoja dela postavil na ogled že v preteklem šolskem letu. Na teh straneh si lahko ogledate zgolj nekaj od njegovih mnogih umetnin, eno njegovih najnovejših del pa krasí tudi naslovnico te številke.

Blaž je ob razstavi o svojem ustvarjanju povedal naslednje: »S svojimi risbami sem želel dokazati, da čeprav ne obiskujem nobenega tečaja, lahko narišem nekaj mogočnega. Pomembno se mi zdi, da za dobro risbo ne potrebuješ nujno šolanja ali tečaja. Vse kar potrebuješ, so svinčnik, roka in želja po izboljšavi. S pomočjo svetovnega spleta se lahko naučiš vse. Čeprav moja nekatera dela prikazujejo svet, poln grozot, vojne in teme, hočem pokazati, da luč upanja in človeštva v likih sveti močneje kot katera koli druga.«

LETNI ČASI

Tiana Mlakar, 9. b

Jesen prišla je v našo vas,
barv polno prinesla je med nas.
Poletna vročina komaj umirila se je,
Barvnih odtenkov polno zdaj je.
V šolo ponovno vstopamo,
prvošolčke ponovno pozdravljamo.
Rutice jim nadenemo,
zaobljubo z njimi sklenemo.
S sošolci spet srečamo se,
kar prav zabavno je.
Že sedemo v šolske klopi,
da znanje v nas leti.
So učitelji polni energije,
pripravljene na naše vragolije.
Knjige prebiramo,
si znanje nabiramo.
Na srečo ocen še ni,
zato smo brez skrbi.
Živali na zimo se pripravljajo,
mi hrano jim nastavljamo.
Ozimnico živali naredile so,
mi marmelade dobre skuhali smo.
Zimo pričakujemo,
že veselo nakupujemo.
Sneg pobeli vse okoli nas,
zdaj postavljanje snežaka čaka nas.
Tri kepe sestavimo,
na kup jih postavimo.
Usta, nos, klobuk in oči,
to vse naš snežak dobi.
Gumbkov nekaj še
in šal da zebe ga ne.

Roke mu dodamo
in snežaka doma imamo.
Se praznikov veselimo,
saj ta čas z družino preživim.
Božično drevesce naredim,
ga le še okrasim.
Že v kuhinji vse diši,
ker kekse pečemo vsi.
Božičku želje pišemo,
zraven tudi kaj narišemo.
Piškote mu nastavimo,
še mleka ne pozabimo.
Novo leto bliža se,
čas za zaobljube je.
V mestu drsališče postavimo,
s prijatelji drsat se odpravimo.
Ker sneg končno spet je,
smučati in sankati spleča se.
Že pust tukaj je,
mi hitro namaskiramo se.
Smo z maskami zimo pregnali,
se v novo pomlad podali.
Pomlad začenja se,
to prav zanimivo je.
Mrzlih dni več ni,
v kratkih majicah hodimo vsi.
Cvetlice vrtove nam krasijo,
se nam vesele nasmejijo.
Ptice žvrgolijo
in zimi pravijo adijo.
Živali se prebudijo,
ptice k nam priletijo.
Sonce je travnike obsijalo
in že nas je nasmejalo.

slika Sara Bezjak, 4. b

V šoli polno ocen je,
a to ustavi nas ne.
Polni zagona učimo se,
da dobre ocene dobili bi le.
Poletje začenja se,
že šola končuje se.
Se počitnic razveselimo,
se od prijateljev poslovimo.
Šolska oblačila slečemo
in v kopalke se oblečemo.
Sladoled dobimo,
v vročini se talimo.
Z družino se pripravimo
in na morje se odpravimo.
Skrbi več ni,
šole zdaj dva meseca ni.
Na zabave pojdimos,
si glavo zbistrimos.

JESENSKO SREČANJE

Zara Vidovič, 7. a

Ko sem se sprehajala po mestnem parku, sem zagledala sošolca Tončka. Tonček je slep, zato se ne more sprehajati brez nadzora. Ob njem je bila njegova babica. Ko je Tonček s palico zadel ob kamen, je poletel na tla. Njegova babica je vsa začudena kar okamenela, zato sem jima brž šla pomagat. Ko je vstal, sva malo poklepetala na bližnji klopi. Nato sem se odločila, da jima grem po zeliščni čaj. Ta je bil velik hit, zdaj jeseni. Na bližnji stojnici sem ga kupila, ko sem se obrnila, sem zagledala majhno deklico, ki je z mamo govorila v znakovni abecedi. Odločila sem se, da ju bom povabila s seboj na čaj. Zelo smo uživali. Deklica Lana me je celo naučila nekaj znakovne abecede, šli smo nabrat gobe, kostanje ... Ob koncu našega druženja se mi je dekličina mama zahvalila, saj sem tej deklici naredila dan lepši. To noč sem z nasmehom zaspala, saj sem dvema človekoma polepšala dan.

slika Lukas Krepek, 4. a

BOŽIČEK

Tjaša Krajnc in Tina Majnik, 7. a

Na božično jutro
Božiček darila že dostavi.
Postavi jih pod smrekico
veliko zeleno drevico.

Skoči že na sani,
brž drugam odleti
in tam otroke obdari.

Po zraku leti,
da otroke razveseli
in radost prinese
ter slabe dni odnese.

slika Mia Heinisch, 7. b

MODERNI BOŽIČEK

Brin Svit Vuk, Aljaž Alič, 7. c

Jelko krasimo
in se obdarimo.
Okraski na smreki,
potica v peki.
Božiček se rolka
mimo folka.
Vse obdari,
nikogar ne izpusti.
Božiček pride v mesto,
parkira se na cesto.
Darila na saneh,
na otroških ustih smeh.

slika Filip Tement, 3. b

POMLADNA

Leon Zotlar, 3. a

Spomladi je res lepo,
zvončki pojejo.
Medved se prebudi
in si zamrmra: „Res lepa je ta po-
mlad.“

Čebele priletijo,
poberejo nekaj sladkega medu.
Metuljčki poletijo
in se v zraku zavrtijo.

Veverica skače sem in tja
ter lešnike grizlja.
Pika poka se sladka s sladkim nek-
tarjem.

slika Veronika Mergeduš, 2. b

NOVOLETNE POČITNICE

Nea Levatič, 2. a

Med počitnicami smo šli v Mari-
bor. V Mariboru smo jedli palačin-
ke. Tam smo šli tudi na vrteče kolo,
z vrha katerega smo videli cel Mari-
bor. Na poti nazaj smo se ustavili v
knjigarni in kupili knjige. Z družino
smo obiskali tudi advent v Varaždi-
nu in šli na pohod.

slika Tara Gracija Kolednik, 7. b

MORJE

Lili Klara Gregorec, 4. a

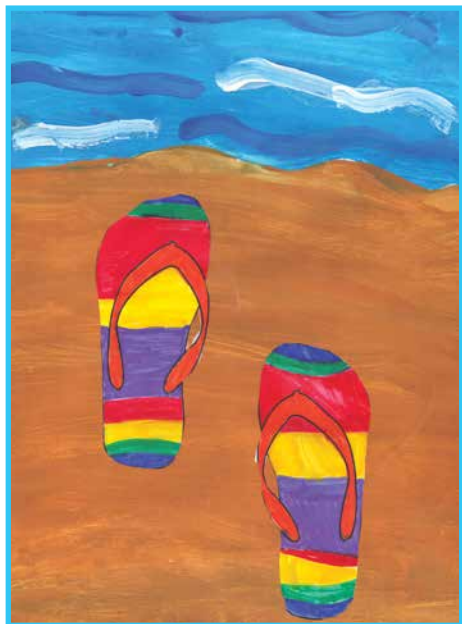
Spričevalo v roki držim,
komaj čakam,
da domov zbežim.

Doma kopalke si spakiram,
pri tem nič se ne obiram.

Potem pa v avto skočim

in atiju naročim,
naj nas odpelje tja,
kjer poleti vsi smo DOMA.

slika Nea Levatić, 2. a

LUKA IN PIKEC

Giullia Ribeiro Virtnik, 3. b

Pes Pikec se je najbolj razveselil, ko je videl svojega najboljšega prijatelja Luka prihajati domov iz šole. Bil je tako vesel, da je skočil na Luka in ga polizal. Vedel je, da se bosta kmalu začela igrati. Luka je bil njegov velik prijatelj in imel ga je zelo rad! Nekega dne Luka ni prišel ob običajni uri, Pikec pa je postal zelo nemiren. Tako je korakal z ene strani na drugo. Bolj ko je čas mineval, bolj je bil vznemirjen, saj Luka ni prišel. Toda tokrat niso tekale ure, ampak dnevi in Pikec je postajal zelo žalosten. Kaj se je zgodilo z Lukom, da ni prišel domov? Pikec je bil zelo žalosten ni hotel več ne jesti, se ne igrati. Cele dneve je le poležaval, pogrešal je Luka. Le on bi ga lahko spet razveselil. Po mnogih dneh je Pikec ležal na svoji postelji in zaslišal odpiranje vrat. Bil je znani vonj, šel je pogledat, na njegovo veselje je bil Luka. Od veselja je lajal, skakal in hotel skočiti nanj, a je videl, da ima roko povezano in se je odločil, da bo miren, saj ga noče poškodovati. Pikec je dneve preživel ob Luku v postelji, v upanju, da bo njegov velik pri-

jatelj kmalu ozdravel. Čas je minil in končno je Luka snel povoj, Pikec pa mu je, ko ga je videl vstopiti ozdravljenega domov, stekel naproti, skakal po njem in ga oblizoval. Imela sta se rada.

slika Evan Kirič, 2. a

JEŽEK IN HRUŠKA

Iza Lazič, 6. b

Prišel je prvi jesenski dan,
ježek je prišel na plan.
Hruško iskat si je šel
in se v drevo je zaletel.

Hruška padla je na tla,
od bolečine zastokala.
Ježek se ustrašil je,
vzel jo v roke je.

Nesel jo je v svoj domek,
povedal je, da mu je ime Tomek.
Hruška dovolila mu je,
da jo poje.

slika Nace Irgl, 2. a

MAČKA IN MIŠ

Iva Bećirović, 3. b

Nekoč sta živeli mačka in miš. Mačka je živela v gradu, miš pa v luknji. Mačka je imela zelo rada miši, miš pa se je bala mačk. Nekega večera

je bila miš na sprehodu, srečala je mačko in se skrila. Mačka ji je rekla: »Nič ti ne bom naredila.« Miš ji je verjela in je šla za njo. Preživeli sta lep večer. Ko sta prišli do gradu, jo je mačka povabila na čajanko. Čez čas sta postali najboljši prijatelji in miš je živela v gradu.

slika Sara Bezjak, 4. b

ČOKOLADNO MLEKO

Mia Huzjak, 3. b

Nedavno tega je živela lepa mlada krava Neli. Nekega dne se je Neli sprehajala po mestu in zavonjala prečudovit vonj. Ta vonj jo je pripeljal do slaščičarne. Vstopila je in zagledala ogromno slastne čokolade. Ni se ji mogla upreti. Ko je prišla domov, je iz vreče potegnila vso čokolado, ki so jo imeli v slaščičarni. Doma je namesto kosila pojedla čokolado in té ni bilo malo. Potem pa, joj, ji je postalo tako čudno slabo, da je obračala oči in stokala. Bilo ji je na moč hudo. Naslednji dan so bili otroci v mestu zelo žalostni, saj v slaščičarni ni bilo niti koščka čokolade. Spraševali so se, kdo je pojedel toliko čokolade. In ko so za zajtrk popili mleko, jim je bilo takoj jasno, kdo je to bil. Mle-

ko namreč ni bilo belo, ampak čokoladno. Ob pitju Nelinega mleka so se vsi posladkali. Neli pa nikoli več ni pojedla več kot en košček čokolade naenkrat.

slika Uliana Drach, 8. b

V AVTOBUSU

Jaka Kelner, 2. a

Robi in mamica sta se pogovarjala, da bi Robi starejši gospe odstopil sedež. Robi je svoj sedež odstopil gospe. Mama se je pogovarjala z gospo, medtem ko se je Robi prislonil ob drog. Voznik je naenkrat močno zavrl, ker je čez cesto stekel kuža. Robi je padel, ker se ni držal. Na srečo ga je pravočasno ujela mama. Robi se je naučil, da je vljudno odstopiti sedež starejšemu in se držati, kadar stojiš na avtobusu.

slika Blaž Zelenik, 9. b

ŠKRAT LJUBEZNIVČEK

Uroš Veron Lah in Maj Vajda, 3. a

Majhen škrat je ljubeznivi ali velik bogatin: skrinjo ljubeznivosti ima, ljubeznivo čuva jo doma. A če prideš in ga za srečo prosiš, jo veselo dobiš, da komaj jo nosiš. Da bi vedel, kje domuje, kje se s srčnim lokom ga varuje, šel bi prosit ga vsak čas ljubeznivo zase in za vas.

slika Maja Kovačič, 7. b

SRHLJIVI DIVERZANTI IN IZDAJALSKE SENCE

Lili Klara Gregorec, Tiara Resman, 4. a

Trio Golaznikus so se zvečer sprehajali po ulici. Srečali so Elzo in Kaleta, ki imata Agencijo za duhove. Vprašali so ju, ali se jima lahko pridružijo. Elza in Kale sta jima povedala, da obravnavata primer z gradbiščem. Trio Golaznikus jima je

odgovoril, da imajo v Vranjem Vrhu skrivališče ob gozdu. Elza in Kale sta jima rekla, da se jutri z veseljem zberejo tam. Naslednji dan so se v skrivališču pogovarjali o dogodku, ki se je zgodil Sari Samson. Zanimalo jih je, kdo je Sara in kaj se ji je zgodilo. Elza in Kale sta jim odgovorila, da je bila Sara v zaporu, kjer je zbolela. Odločili so se, da Saro obiščejo in izvejo kaj več o tem. Sprehajali so se po ulici in prispeli do Sarinega stanovanja. Sara jih je spustila naprej in jim skuhala čaj. Povedala jim je, da je bila pred boleznijo na gradbišču, kjer so bili ljudje, ki so držali nože v rokah. Povedala jim je, da je na gradbišču omedlela in da so jo v zapor odpeljali ljudje z noži. Elza in Kale ter Trio Golaznikus so bili prestrašeni. Zanimalo jih je, kje je gradbišče. Sara jim je odgovorila, da je gradbišče ob ribniku. Naši raziskovalci so odšli do gradbišča, kjer so zagledali krvava trupla, čudne sence in ljudi z noži. Elza in Kale ter Trio Golaznikus so zbežali v njihovo skrivališče. Tam so se dogovorili, da se zvečer vrnejo na gradbišče. Proti večeru so odšli nazaj na gradbišče, kjer so slikali vse okoli sebe. Naslednji dan so dokaze pokazali policiji, skupaj so odšli na gradbišče, kjer so ljudi aretirali in jih odpeljali v zapor. Od takrat ni bilo več strahu, zato so lahko srečno živeli dokonca svojih dni.

slika Zarja Šuler, 5. b

MOJI LJUBI SLOVENC!

Nina Hodnik, 9. b

Moji ljubi Slovenci!
Derendingen, 5. 8. 1584

Upam, da ste zdravi in se imate lepo. Pišem vam zato, da vam sporočim, kaj se tukaj na Nemškem dogaja in povem nekaj o svojih delih. Vsi veste, da sem duhovnik, protestant in to delo mi je zelo všeč. Nad protestantizmom me je navdušil moj prijatelj in mentor, škof Bonomo. Ne zdi se mi prav, kar počne katoliška cerkev. Sem proti prodaji odpustkov, bogatenju cerkve in čiščenju duhovnikov. Prav se mi zdi, da bi moral vsak človek brati Sveto pismo v svojem jeziku in v njem tudi poslušati maše. Tudi zato sem postal protestant, da bi spremenil katoliško cerkev na boljše. Kot veste, sem začel pisati knjige. Želel sem, da bi Slovenci imeli skupen jezik in bi se lahko vsak, tudi najbolj preprost človek, naučil brati in pisati. Pri pisanju knjig sem naletel na številne težave. Tukaj na Nemškem delujem kot duhovnik in imam zelo skromno plačo. Z njo moram preskrbeti svojo družino in pisati, da bi vi lahko brali moje knjige. Večkrat me je bilo strah za lastno varnost, saj so nas, protestante, pogosto preganjali. Zato sem se v svojih prvih delih podpisal s psevdonimom, Rodoljub Ilirski. Težko sem se odločil, s kakšno pisavo in v katerem jeziku naj pišem. Za pisavo sem v prvih dveh delih izbral gotico, potem pa se mi je zdela primernejša latinica. Za jezik sem izbral osrednji slovenski ljubljanski govor, saj tega najbolj poznate, dodal pa sem mu nekaj dolenjskih značilnosti.

Moje življenje ni bilo poslano z rožicami. Rodil sem se v Rašici na Dolenjskem, ker pa takrat še niso poznali matičnih knjig, sploh ne vedo točno, katerega dne sem se rodil. Moj oče je bil mlinar pri turjaških grofih, zato sem dobil dovoljenje za šolanje. Šolal sem se kar deset let v

različnih krajih: v Trstu, Salzburgu, Reki in na Dunaju. Naučil sem se različne jezike in drugih stvari, kar mi je prišlo zelo prav pri mojem poklicu. Imajo me za zelo izobraženega duhovnika.

Po končanem šolanju sem nekaj časa delal na Slovenskem, in sicer v Laškem in Ljubljani, zatem pa sem moral prvič bežati. Vrnil sem se, a ne za dolgo. Leta 1548 sem dokončno zbežal na Nemško. S težkim srcem sem zapustil rodno deželo, a preprosto ni šlo drugače. Na Nemškem sem se kot protestant lahko poročil in imel otroke. Poročil sem se trikrat. S prvo ženo imam štiri otroke, a je en, žal, zgodaj umrl. Z zadnjo ženo imam hčer. Moj največji prijatelj in podpornik pri delu je bil vseskozi škof Bonomo. Prijateljeval pa sem tudi z Jurijem Dalmatinom.

Kot že veste, sem se poleg duhovščine ukvarjal tudi s pisanjem knjig. Moji prvi dve knjigi sta bili Katekizem in Abecednik. Nanju sem zelo ponosen in zdi se mi, da sta tudi vam všeč. Katekizem je protestantska knjiga, ki vsebuje nauke iz Svetega pisma, pridige, molitve in verske pesmi, saj menim, da si s prepevanjem marsikaj lažje zapomnimo. Abecednik pa je dopolnilo Katekizmu. S pomočjo njega vas učim, kako brati in pisati. Prevedel sem tudi Sveto pismo nove zaveze. Na sploh ima večina mojih knjig versko vsebino, saj sem vendar duhovnik.

Nisem pa jaz edini, ki skrbi za razvoj slovenskega jezika. Jurij Dalmatin je prevedel celotno Sveto pismo, Sebastjan Krelj je napisal Otročjo biblijo in Adam Bohorič je napisal prvo slovensko slovnico ter jo poimenoval Zimske urice proste.

Hvala, da ste si vzeli čas in prebrali to pismo. Vedite, da pogrešam svoje, slovenske kraje in vas, svoj narod.

Prisrčno vas pozdravljam in ostani-
te zdravi ter vedoželjni.

Vaš Rodoljub Ilirski

slika Pia Peršuh, 8. b

UMETNA INTELIGENCA

Liam Kosi Žbogar, 6. a

V 21. stoletju smo,
umetno inteligenco razvijamo.
Ponuja mnogo nam stvari,
a hkrati nam grozi ...

Platforme, Chat GPT in roboti,
ljudje smo že kot avtopiloti.

Zatorej, vrnimo se k naši pameti
in ne umetno,
ampak pravo inteligenco
dajmo v svojo glavo.

slika Lina Rabčevska, 1. b

KORALNI GREBEN

Živa Grdiša, 7. a

Dedek je ob začetku poletja pripovedoval svoje zgodbe iz otroštva, ki so se dogajale sredi koralne vojne. Koralna vojna je bila kruta, saj so ljudi pošiljali v vodo in jih tam tudi

zadržali. Kdor ni imel nosnih in vodnih čepkov v sebi (Bitja s čepki so se imenovala Leuri in dedek je bil eden izmed njih, ampak tega ni hotel povedati Jasmin.), ni preživel.

Jasmin je bila njegova vnukinja, ki je vedela skoraj vse do potankosti o naravi, morju, morskih živalih in preteklosti. Vedno jo je zanimalo, kaj bi se zgodilo, če se morje ne bi nikoli končalo. To je želela vedeti že, ko je bila stara pet let. In to poletje se je končno opogumila ter vprašala dedka nekaj o tem, saj on ni maral, da mu kdo skače v besedo (bil je zelo strog).

Jasmin pa je bila zelo radovedna in ga je spraševala nešteto stvari, zato se je dedek razjezil in odšel v stran. Odločila se je, da razišče, kaj ima za bregom. Dedka je bilo strah povedati, da Jasmin ne spada med Leurje. Strah ga je bilo zato, ker je čutil, da se bo koralna vojna spet pričela. In če Jasmin ne spada med Leurje, je to lahko njen konec. Jasmin pa je bila vesela deklica, ki je toliko plavala v morju, da bi lahko rekli, da je tam njen drugi dom. A zdaj se je to malce spremenilo. Začela je sumiti, da je v teh dedkovih zgodbah nekaj narobe. Nekega dne se je potapljala in iskala školjke in naenkrat je zagledala vrtnec oziroma val, v katerem je opazila vijolično svetlobo in premikanje stvari. Bežala je v stran, kakor hitro je mogla. Ko je pritekla do dedka, mu je rekla: »Dedek, dedek! Vide-la sem vrtnec z vijolično svetlobo, tistega, o katerem si mi pripovedoval!!!« Dedek je z zaskrbljenimi očmi pogledal v njene in začel govoriti: »Ne, ne, ne, ne! Saj to ne more biti mogoče! ZAČENJA SE!«

Brž je stekel na podstrešje in sprožil alarm, ki je celotnemu mestu ozna-njal, da se začinja koralna vojna. Cela obala je začela paničariti in se skrivati čim bolj proti notranjemu delu celine, saj je prihajal NURU! Nuru je varuh morja in ima tri krila: prijazno, hudobno in neodločeno. Do zdaj je bil Nuru zaprt v ječi v Koralnem grebenu. Zdaj pa je čas ...

slika Lara Antonija Reich, 2. a

Nuru je pobegnil in spustil svoje ljudstvo, narcise. Leurji so želeli svet narediti prijazen, a narcisi jim tega niso dopuščali, saj so hoteli svet narediti hudoben.

Dedek je poskušal čimprej skriti Jasmin, ki sploh ni vedela, kaj se dogaja. Dedek se je namreč trudil, da je narcisi ne bi našli, saj je bila res posebna deklica. Narcisi so bežali proti kopnemu v novi formi in bolj napredni opremi, kot so jo imeli pred leti. Dedka je bilo zelo strah. Le kam bo skril Jasmin? Vse predore v Nurujevem grebenu je poznal na pamet, saj je bil tam zaprt več let.

Naenkrat se je spomnil na jamo, ki so jo izdelali njegovi prijatelji, ko je bil še mlad. Dedek je Jasmin rekel: »Vse bo v redu, samo teci za mano.« Ta jama, v kateri je imel namen skriti Jasmin, je bila izkopana pod koreninami kalajskega drevesa. Legenda pravi, da to drevo prinaša srečo in zavetje. Urno sta izkopala luknjo in poskusila najti predor do jame, ki je bil že precej zaraščen. Brž sta se skrila vanjo. Skrta v jami sta preživela kakšna dva meseca in si pripovedovala različne zgodbe, legende in pravljice. Ampak kaj sta jedla in pila? Vodo sta dobila iz reke, saj je dedek razmišljal v naprej in izkopal vodni jašek od reke do jame. Hrana sta pa dobila tako, da se je dedek

že v naprej dogovoril z domačini, ali jima lahko pošiljajo hrano po še enem jašku. Ti domačini so bili seveda Leurji, saj so imeli čepke. Po koralni vojni sta se Jasmin in njen dedek napodila nazaj v hišo. Bila sta vesela, da je vsega konec in vedela sta, kako reagirati, če se kaj takšnega še kdaj pripeti.

Varuh Nuru pa je spet svoja krila obrnil na stran prijaznosti.

STATUS BORCA

Ema Ganzer, 8. a

Vsi smo različni na različne načine, a vsi smo ljudje, katerih življenja so različne dolžine. Nekateri brez noge, ne morejo vstati – a kdo je rekel, da košarke ne znajo igrati?

Nekateri brez vida ne opazijo ljudi, ampak navzven ne izgleda, kot da nimajo oči.

Nekateri ne slišijo zvokov, ki nas spremljajo vsak dan, a še vedno so ljudje in nič manj.

Ljudem, ki jih ima marsikdo za norca, jaz pravim, da imajo status borca.

slika Eli Kmetec, 4. a

MOJI LJUBI SLOVENC

Eva Hvalec, 9. a

Derendingen, 12. 9. 1586
Dragi Slovenci.

Pisalo se je leto 1508, ko sem se rodil v Raščici pri Velikih Laščah na Dolenjskem. Moj oče je bil mlinar, tesar, »cehmošter« in pobiral je davke. Leta 1520 se je grof, za katerega je delal moj ata, odločil, da se lahko grem šolat. Star sem bil 12 let, ko so me poslali na šolanje v Reko. Tam sem bil v stanovski šoli, kasneje sem šel na šolanje v Salzburg in nato v Trst k škofu Bonomu. Zatem sem zaradi študija odšel na Dunaj. Študija pa nisem končal niti do polovice, saj so do Dunaja prišli Turki in kuga. Pobegnil sem nazaj v Trst, kjer so mi dodelili prvo delovno mesto, ki je bilo v Laškem.

Napredoval sem v Ljubljano, a so me od tam zaradi moje miselnosti pregnali. Pobegnil sem na Nemško, a se kmalu spet vrnil v Ljubljano. To je bilo obdobje turških vpadov, zato so Turki do zemlje požgali tudi mojo rojstno vas in mlin. Ko so me ponovno pregnali iz Ljubljane, sem šel v Rothenburg, kjer sem končno postal protestantski duhovnik. Pri delu so me podpirali moji dobri prijatelji. To so bili: Sebastjan Krelj, ki je napisal Otroško biblijo, Adam Bohorič, ki je napisal Zimske urice, ter Jurij Dalmatin, ki je prevedel celotno Biblijo. V Rothenburgu sem se poročil z Barbaro Sitar in leta 1550, ko sem napisal prvi dve slovenski knjigi, se je rodil tudi moj prvi otrok. Primož mlajši sva ga poimenovala. No, ko smo pa že pri prvih dveh slovenskih knjigah, bom o njiju povedal nekaj več, saj je to veliko pripomoglo k razvijanju slovenske književnosti, saj sem z njima postavil temelje slovenskemu knjižnemu jeziku. Napisal sem ju v ljubljanskem oziroma osrednjem slovenskem govoru z dolenjskimi dodatki. Najprej sem ju napisal v gotici, nato pa me je moj

slika Oskar Kolarič, 8. a

prijatelj prepričal, da bo bohoričica oz. latinica boljša izbira. In res se je pokazalo, da je. Napisal sem Katekizem in Abecednik, da bi se Slovenci naučili brati in pisati. V tej knjigi sem bil prvi, ki je uporabil besedo Slovenci. Pri pisanju knjige pa sem imel nemalo težav. Težava je bila v tiskalnju, a smo jo že leta 1551 natisnili. Podpisal sem se s psevdonimom Rodoljub Ilirski, da me ne bi tako hitro prepoznali. Kot sem že povedal, sem v Rothenburgu dobil prvega otroka. Kasneje sem imel še tri. Drugi pa mi je na žalost zelo hitro umrl.

Spet sem se vrnil v Ljubljano, kjer sem napisal Cerkevni red in uvedel šolanje za vse. To pa je razjezilo škofa, zato je zažgal Cerkevni red in me ponovno pregnal. Zatem pa še vse protestante.

Ko sem se vrnil nazaj na Nemško, natančneje v Derendingen, mi je umrla moja preljuba žena Barbara. Ostal sem sam s tremi otroki. Nisem več veliko pisal. Kljub vsemu pa sem napisal 22 knjig v slovenščini in 2 v nemščini. Najpomembnejše izmed njih so: Katekizem, Abecednik, Cerkevni red. Pisal sem, da bi se morala cerkev lepše obnašati do svojih vernikov. Pisal sem o protestantizmu. V veliko pomoč so mi bili tudi moji prijatelji z Dalmatinom na čelu.

Z družino smo se spet selili in to v Laufen. Tam sem se še enkrat poročil. Dobil sem ženo Anastazijo, ki mi je hitro umrla. In moja hčerka tudi. Nisem se predal in še enkrat sem se poročil. In zdaj smo tu, leta 1586, v Derendingnu v Nemčiji. Mislim, da se približuje moj konec.

Pišem vam z namenom, da vidite, koliko sem moral pretrpeti in kako

sem se boril, da smo Slovenci dobili svoj knjižni jezik. Upam, da ste se iz tega kaj naučili in da boste to zgodbo delili tudi z drugimi. Borite se za to, kar vam pripada.

Lepo vas pozdravlja,
Vaš Primož Trubar

NA VEČERJI PRI SLAVNOSTNEM JUNAKU

Brin Svit Vuk, 7. c

Sem vitez Brin Svit in sem prijatelj Krištofa Lambergarja. Bil je čisto običajen dan, ko je Krištofov sel prišel na moj grad na Ptuj. S seboj je prinesel velik zvitek. Na njem je pisalo, da sem povabljen na slavnostno večerjo. Od Krištofa Lambergarja sem pričakoval to pismo, saj sem na Dunaju gledal dvoboj med njim in Pegamom in, kot se za prijatelja spodobi, navijal zanj. Naslednji dan sem se že ob zori odpravil proti gradu Kamen. Grad Kamen je bil namreč toliko oddaljen, da je pot do tja s kočijo trajala pol dneva. Ko sem prišel pred grad, sta tam čakala vojščaka, ki sta mi odprla vrata v grad. Peljala sta me po različnih hodnikih. Naenkrat smo prispeli do visokih in širokih vrat. Odprla sta jih in me pospremila do velike dolge mize. Mislim, da je bila dolga približno osem metrov. Za mizo je bilo postavljenih ob vsaki strani petnajst stolov. Ob mizi je bil velik kamin in nad kaminom je visela velika jelena glava. Na steni so bili razstavljeni razni meči in drugo orožje, na mizi pa so stali trije ogromni svečniki.

Ko smo se vsi zbrali, so na mizo prinesli hrano – od raznih puijsov do piščancev, govedine in solate. Ko smo pričeli z večerjo, nam je Krištof pripovedoval o boju. Rekel je: »Pegam je imel tri glave, mati mi je rekla, naj ciljам v srednjo glavo in zato sem ji zelo hvaležen.« Pa pravi še naprej: »Nekega dne je k meni domov pri-

šel cesrjev sel in mi povedal, da me Pegam poziva na Dunaj na dvoboj. Naslednji dan ob zori sem odšel od doma in že do kosila sem bil na Dunaju. Najprej sem Pegama vprašal, kje se bova borila in zmenili smo se, da se bova borila na polju, da vsi vidijo. V prvo sva dirjala drug mimo drugega, v drugo me je Pegam zadel v roko in v tretje sem zadel njegovo glavo ter jo nataknil na meč.« Nato se je še pohvalil: »Za nagrado mi je cesar dal v last tri gradove na Kranjskem.« Med Krištofovimi pripovedovanjem sem bil v zelo naudušen. En vitez iz Svete Trojice pa je pripomnil: »Povsod po drugih gradovih se pogovarjajo o tvoji zmagi in te častijo.« Točno v tistem trenutku mu je padla muha v juho in vsi smo se začeli smejati. Večerja je potekala po vrstnem redu, in sicer najprej juha iz vrča, nato smo dobili piščanca in svinjino ter vino iz vrča. Pred odhodom domov nam je Krištof pokazal dokaz za njegovo nagrado. To je bila listina, na kateri je pisalo, da je lastnik treh gradov na Kranjskem. Bil sem zelo presrečen in mu zato čestital. Zatem sem se zahvalil, da sem bil povabljen in mu zaželel srečo. Zunaj me je že čakala kočija in odpravil sem se nazaj proti domu – na Ptuj.

slika Zara Rižnar, 7. a

ČRNI KOVČEK

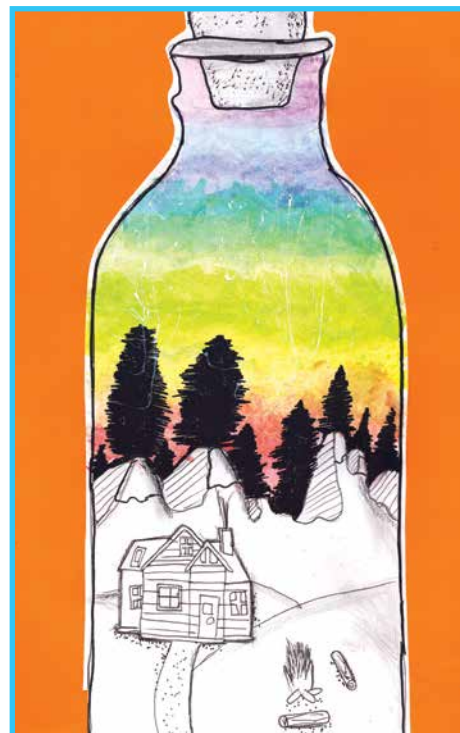
Ema Balta in Tjaša Krajnc, 7. a

Nekega jesenskega dne so trije fantje: Matic, Jaka in Žak oropali glavno banko Slovenije. Ko sva to izvedeli jaz in Tjaša, sva takoj vedeli, da bova morali midve rešiti to situacijo. A sami ne bi zmogli, zato sva ... Odpravili sva se iskat Tino. Povem vam, ne bi je našli, če se ne bi Tjaša spomnila: »Nisva še pogledali na fitnesu. Saj veš, da je Tina zadnje čase vedno tam.« Spogledali sva se in odhiteli tja. Ko sva vstopili v fitnes, sva takoj odhiteli do Tine in ji vse razložili. Takoj je bila za akcijo. Proti večeru sta Tina in Tjaša prišli k meni, da bi skupaj prespale. Zvečer smo se odpravile v posteljo in prižgala sem televizijo točno takrat, ko je bil govor o tej aktualni kraji. Ukradli so črn kovček, a nihče ni vedel, kaj je v njem. Vedeli smo samo to, da je zelo dragoceno. Zato smo se zgodaj zjutraj pripravile, vzele orožje in skočile v avto. Dolgo časa smo porabile, a na koncu je avtomobilska navigacija le našla ulico Črna primorska 105. Ta podatek sem dan prej našla jaz, saj se na tej ulici dogaja veliko kriminala in prepričana sem, da je točno ta kraj skrivališče dotičnih fantov. Med vožnjo do cilja smo naredile plan.

Ko smo prispele, smo stopile k vratom, Tina na levo stran, Tjaša na desno. Jaz pa sem, medtem ko sta onidve čakali, uničila vse kamere, da nas ne bi videli in nas pripravljeni za protinapad pričakovali. Tjaša je šela proti Tini: »Tri, štiri, zdaj!« in obe hkrati sta zavpili: »Haja!« Vsaka z eno nogo sta močno brcnili v vrata. Ta so se vdala. Vse hkrati smo vstopile in zagledale Matica, Jaka ter Žaka z črnim kovčkom v rokah. Odlično, vse je teklo po načrtu. Tina proti Maticu, Tjaša proti Jaku in jaz proti Žaku. Premagale smo fante in ko smo končno prišle do kovčka, v njem ni bilo ničesar. Od daleč smo zaslišale ženski glas: »Hahahaha, dobre ste! A imate samo tri minute časa, da izključite to, kar

je bilo v kovčku. Če vam to ne uspe, se odprejo vse celice v zaporu in izpustijo ujetnike. A najprej morate mimo mene!« Tjaša je radovedno vprašala: »V redu. Samo najprej nam povej, kako ti je ime?« Dekle je odgovorilo: »Ime mi je Hana. Zdaj se pa izkažite!« Vse smo se zapodile v Hano, ki je bila izurjena, a na koncu nam jo je le uspelo premagati. Zagledale smo ključ, ki je močno žarel. Tako močno, da ga nisi mogel spregledati. Časa smo imele le še eno minuto in meni ni uspelo izvleči ključa. Niti Tjaši. Tina pa je bila uspešna, ker saj veš, ona redno hodi na fitnes. Čas je nehal teči, uspelo nam je! Poklicale smo policijo in rešilca, da tatove pozdravijo, saj smo jih precej poškodovale. Ko so si vsi v bolnišnici opomogli, so morali v zapor. Ugotovile smo, da je bila Hana šefica vsem trem fantom. Fantje ne zmorejo nič sami. Ključ smo shranile na bolj varno mesto. Natančno kam, pa vam ne smem povedati, saj ta ključ odklepa vsa vrata. Naša misija je bila rešena. Bile smo nagrajene z značkami: »Najbolj pogumne detektivke.« Potem pa je bilo vse po starem. Tina je še naprej hodila na fitnes, Tjaša je šla delat izpit za motor in jaz se ob svojem delu še zdaj spominjam tega dne, saj sem zelo ponosna na vse nas.

slika Kenan Dropić, 5. a

HIŠNIK IN ČRNI KOVČEK 2

Ema Balta in Tjaša Krajnc, 7. a

Eno leto po opravljeni misiji treh fantov in njihove šefice Hane sva s Tino prišli prespat k Tjaši. Tistega večera, ko sem nas opazovala spet skupaj, sem se spomnila na odlično opravljeno misijo. Pripravljala sem si svojo posteljo za spanje in v Tjašini sobi zagledala značko: "Pogumne detektivke".

Ko smo se zvečer spominjale dobro opravljene naloge, smo se odločile da bomo naslednji dan obiskale ulico Črna primorska 105, da vidimo, ali se je kaj spremenilo ali je ostalo vse tako, kot se spominjamo.

Naslednji dan mi Tina po tiho namigne: »Ej, Ema. Kdaj bova čestitali Tjaši za uspešno opravljen izpit za motor?« Odvrnem ji: »Najbolje, da kar zdaj.« In obe hkrati začneva glasno vzdikati: »Bravo, Tjaša, čestitava ti za uspešno opravljen izpit za motor!« Ko smo z vzdikanjem zbudile celo sosesko, smo se oblekle v naše uniforme in kar naenkrat Tina začuti v žepu nekakšen ključ. Spomnimo se, da je ta ključ Tina odnesla domov, ko smo zaključile s prejšnjo misijo.

Čez nekaj trenutkov smo bile že na cilju – seveda s Tjašnim motorjem. Ko smo vstopile, smo brž odhitele na kraj, kjer je Tina na prejšnji misiji izvlekla ključ. Tina in Tjaša sta strmeli v ključ in se spraševali, kaj smo spregledale. Jaz se ozrem naokrog in kar naenkrat zagledam predor. Posveti se mi: »Punci, zdaj razumem! Prejšnjič, ko je Tina izvlekla ključ, se je tam odprl predor.« Tina doda: »Aha, zato so bili kriminalci tako napeti in potni.« Vstopile smo v predor, tam pa zagledale veliko izgubljenih dragocenih predmetov in fotografije, na katerih so bili Žak, Matic, Hana in nekdo, ki bi mu naj bilo ime Amadej. Tjaša se, takoj ko vidi fotografijo Amadeja, spomni, da je prebrala v časopisu, da je prav ta Amadej tisti, ki je ubil Emeli. Emeli je delala za največjo banko v okoli-

ci. Ugotovile smo, da se naša misija še ni končala. Tjaša je iz žepa takoj povlekla fotoaparat in vse pofotkala. Da bomo imele dokaze. Malo smo se še sprehodile po prostoru in si ogledovale stvari. Naenkrat pa sva s Tino zaslišali: »Klik, klik.« Še sreča, da je bila to samo Tjaša, ki naju je hotela prestrašiti.

Med neutrudnim iskanjem dokazov je Tina našla knjižno polico, ki je bila založena z veliko, ampak res veliko knjig. Jaz se vprašam: »Kaj bi lahko pomenila knjižna polica sredi sobe kriminalcev?« Razmišljale smo in kar naenkrat se Tjaša spomni, da so takšne knjižne police v filmih in tam vedno povlečejo ven kakšno knjigo, nato pa se odpre predor. To smo tudi naredile. Ko smo izvlekle skoraj vse knjige na knjižni polici, je Tina povlekla debelo rdečo knjigo. Ker ni bila pripravljena, ji je knjiga padla na tla in se odprla na strani, kjer je bil nekakšen prostor za ključ. Tina je takoj iz svojega žepa potegnila ključ in ga vstavila v knjigo. V trenutku se je odprlo pet predorov. Tako smo bile vesele, da je ideja delovala. Tjašina teorija je bila pravilna, pa četudi jo je pobrala iz filma. Stopile smo skozi prvi predor ... drugi ... in tako dalje vse do petega. Ko smo prispele v peti predor, ni bil enak kot ostali štirje, ki so vodili do kakšnega bara ali restavracije. To so bile najbrž ideje Žaka, Matica in Jaka. Dekleta bi zagotovo raje izbrale, da bi vodili do kakšnih lepotnih salonov, kjer bi si urejale nohte.

Torej, ta predor je vodil do največje banke v okolici. Ko smo to ugotovile, se je Tjaša spomnila, da je Emeli delala v tej banki in je takoj povezala tisto fotografijo, ki smo jo odkrile prej, s to banko. To je povedala dekletoma. Ker so hotele preveriti situacijo in se prepričati, so vstopile v banko. Takoj smo vprašale, kje je delala Emeli. Pokazali so nam, zato smo si takoj šle ogledat njeno delovno mesto. Prišle smo do Emelijine pisarne in zagledale Tijo. No, tako se nam je zdelo. Ko pa smo jo vprašale, ali je ona Tija, ki je ugotovila, da so

slika Hana Arnuš, 6. a

ubili Emeli, nam je odgovorila, da je Tijina hči in nam lahko izda Tijino telefonsko številko. Seveda smo jo vzele in jo takoj poklicale. Po telefonu nam je povedala, da je videla, kako so hišnika v zaporu obiskovali neki fanje. Ampak ne ve, kdo so to bili. To je bilo popolnoma dovolj podatkov, da smo vse skupaj povezale in ugotovile, da je Emeli ubil hišnik. In sicer zaradi tega, ker jim je vedno uničevala načrte za krajo denarja. Dokaze o zločinu smo hotele odnesti na policijo, a so nas ustavili Žak, Matic, Jaka in nov član skupine, Amadej. Hoteli so nam vzeti te dokaze, a je Tjaša odhitela po motor, z njim zapeljala v pesek, da jih je zaslepila, me pa smo lahko zbežale. Ko smo prišle na policijo, smo oddale dokaze, vendar to ni nič pomagalo, ker nismo imeli dovolj podatkov. Ko smo zapustile policijsko postajo, smo šle nazaj tja, kjer so bili fantje. Ni jih bilo več. Zato smo se vrnile nazaj na ulico Črna primorska 105. Ko smo prispele, smo želele zapreti vrata, da nas fantje ne bi videli. Tina je začutila, da je nekaj izklesano vanje. Napisano je bilo: NA POMOČ! in podpis: HANA. Takoj smo se pozanimale, kje je šefica te skupine, Hana. Ko smo ugotovile, smo bile začudene. Nahajala se je še vedno v zaporu, vendar ne zaradi tistega, kar se je zgodilo pred enim letom, pač pa zaradi nekega novega zločina.

Takoj smo šle v zapor in jo vprašale, kaj se dogaja in zakaj je na vratih napisano NA POMOC! ter dodan njen podpis. Dejala je, da nam ne more povedati, ker ima na sebi mikrofon. Ko smo ga našle, smo ga utišale, ona pa nam je povedala vse, kar je vedela. Povedala nam je, da so jo fantje ugrabili in jo bodo ubili, če ne naredi vsega, kaj hočejo. Ko smo to izvedele, smo te podatke nemudoma odnesle na policijo. Policija je fante prijela in jih odpeljala na policijsko postajo. Hana pa je bila izpuščena. Razrešile smo še eno skrivnost in dobile novo značko za najboljše detektivke, a to ni bilo najboljše, kar se nam je zgodilo. Najboljše, kar se nam je zgodilo, je bilo to, da smo dobile novo partnerko oziroma prijateljico, Hano.

LE »KAPLJA« VODE

Pia Peršuh, 8. b

Zbudim se sredi noči,
ker sirena me na nevarnost opozori.
To je le »kaplja« vode,
ki vrt moje hiše
spremenila je v vodno igrišče.
Vse hiše so v vodi.
A smo priča najhujši nočni mori?

Še enkrat zamižim
in upam,
da nazaj v lepših sanjah se prebudim.
Ko ugotovim,
da sanj sploh ni
in da voda narasla je,
strah se v meni prebudi.
Kaj z družino se godi?
Gledam, če kje upanje se rodi.

In potem zagledam gasilce,
skozi deročo, blatno vodo prihajajoče,
kar srce mi zajoče ...

Skozi vodo so se prebili,
da naša življenja bi rešili.
Brez njih v poplavljenih domovih bi ostali
in tam drug z drugim v groznem strahu obtičali.
Tudi drugi prostovoljci so pomagali,

z nami sočustvovali in naše imetje reševali.

Ta ogromna »kaplja« vode je veliko škode naredila
in vse naše domove ter srca ranila.
Voda si pot je v vsaki kotiček našla,
nas v duše je prestrašila.
Kaj takega se res redko zgodi,
glasno sporočilo nam narava kriči.
Na srečo se hitro je dež pomiril,
da smo vsi lahko oddahnili si.
Čeprav na nebu se že sonce smeji,
vasica še vedno v vodi stoji.

Ko kaj takega se zgodi,
vidiš,
koliko prijateljev te za roko drži.
Vsi rokave smo zavihali,
naše domove, ceste, vrtove in rečne struge očistili,
zgradbe, mostove sanirali,
en drugemu neumorno pomagali.
V srcih ostale so slike neskončnega števila ljudi,
ki na stran so dali svoje skrbi in pomagat prišli,
zato pod take slike lahko s ponosom bi napisali:
V težkih trenutkih Slovenci povezanimo smo
in drug drugemu pomagamo!

slika Blaž Zelenik, 9. b

POPLAVA V SLOVENIJI

Tine Holc, 6. a

Poletje letos je prišlo
in vse bilo je prav lepo.
A vreme nam uprlo se je,
deževno je postalo vse.

Dež, dež prenehaj že,

poplavljaš vse, preveč te je!
Sonce, prikaži se,
posuši to deževje!

Reke so poplavile,
pod vodo je odšlo prav vse.
Ponavlja se, ponavlja se,
hiše so izginile.

Dež, dež prenehaj že,
poplavljaš vse, preveč te je!
Sonce, prikaži se,
posuši to deževje!

Narasle vode so močno,
mostovi se podrli so.
Pomoč so vsi želeli si
gasilci s sireno prihajajo.
Dež, dež prenehaj že,
poplavljaš vse, preveč te je!
Sonce, prikaži se,
posuši to deževje!

Skoraj se končalo je,
vse se je sušilo že.
Škoda velika je bila,
življenja je uničila.

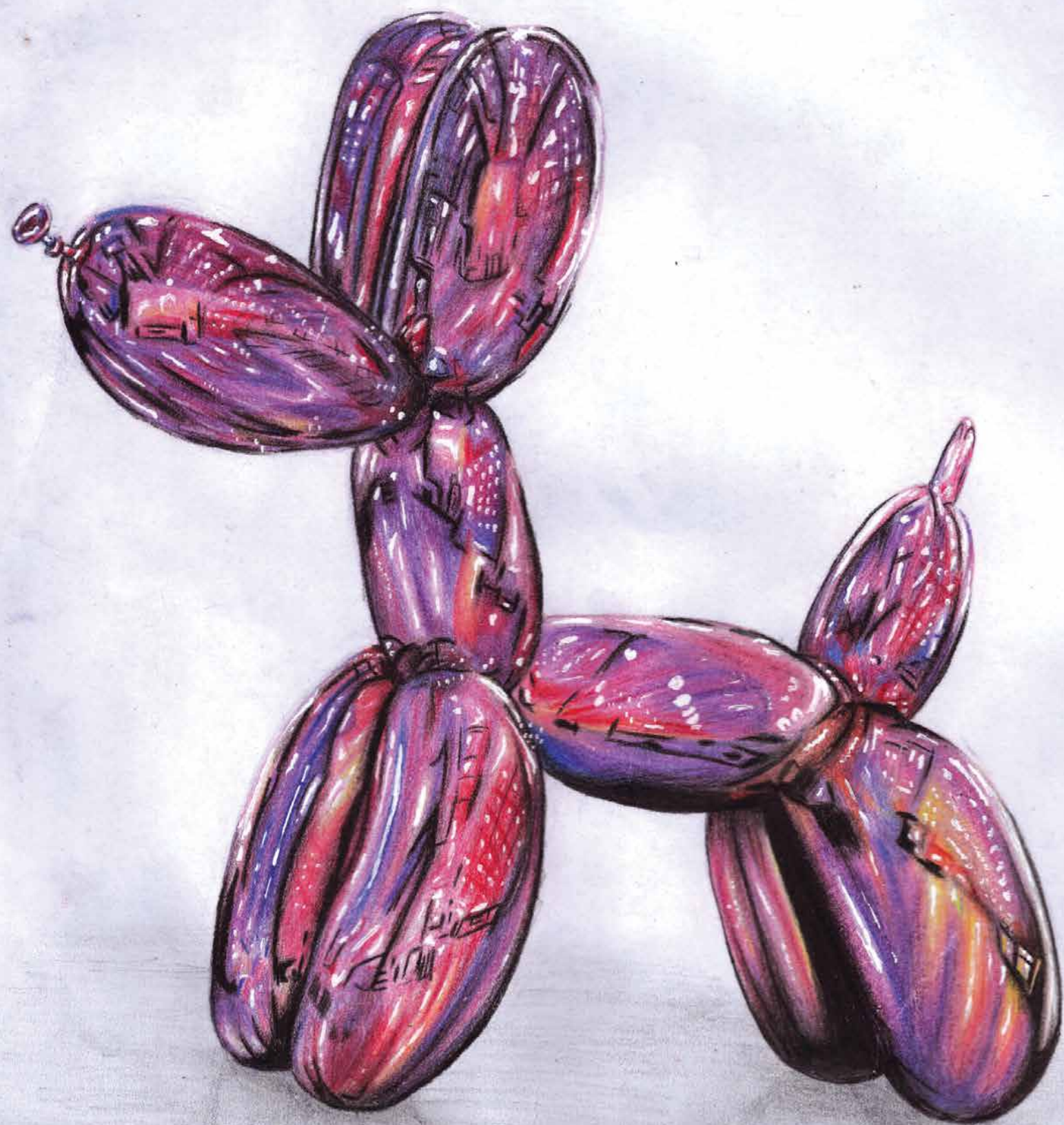
Dež, dež prenehaj že,
poplavljaš vse, preveč te je!
Sonce, prikaži se,
posuši to deževje!

Ljudje brez doma ostali so,
bilo jim je zelo hudo.
A skupaj nam uspelo je,
pregnati to deževje.

Dež, dež premagan si,
skupaj smo stopili vsi.
Življenje naprej beži,
ne bomo se predali mi!

slika Ana Topolovec, 4. b

slika Uliana Drach, 8. b